Ročník 1974

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA	SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 8 Vydána dne 31. května 1974 Cena Kč

OBSAH:

49. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou

50. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou

51. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dlouhodobé obchodní a platební dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Irácko republikou

52. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Základní dohodě o vědeckotechnické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Kostarickou republikou

53. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o nepromlčitelnosti válečných zločinů a zločinů proti lidskosti

54. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci ve vodním hospodářství na hraničních vodách

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

49

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 14. února 1974

o Smlouvě o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou

Dne 18. června 1973 byla v Ulánbátaru podepsána Smlouva o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a president republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 5. února 1974.

Podle svého článku 11 vstoupila Smlouva v platnost dnem 5. února 1974.

České znění Smlouvy se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

SMLOUVA

o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou

Československá socialistická republika a Mongolská lidová republika,

vedeny upřímným přáním lidu obou zemí neustále rozvíjet a prohlubovat vztahy bratrského přátelství, všestranné spolupráce a vzájemné soudružské pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou,

hluboce přesvědčeny, že přátelské vztahy mezi oběma zeměmi, založené na neochvějných zásadách marxismu-leninismu a socialistického internacionalismu, plně odpovídají životním zájmům československého a mongolského lidu a slouží zájmům socialistického společenství,

uznávajíce, že vzájemná podpora, upevňování a ochrana socialistických vymožeností, jichž bylo dosaženo hrdinným úsilím a obětavou prací lidu každé země, jakož i všemožné upevňování jednoty a semknutosti světového socialistického společenství, jsou společnou internacionální povinností socialistických zemí,

rozhodnuty všemožně přispívat k zajištění míru a bezpečnosti v Evropě, Asii a v celém světě na základě důsledného provádění politiky mírového soužití států s různým sociálním zřízením a v souladu s cíli a zásadami Charty Organizace spojených národů,

majíce za to, že těsná hospodářská spolupráce mezi oběma zeměmi plně odpovídá cílům a úkolům dalšího rozvoje a zdokonalování socialistické ekonomické integrace, postupného sbližování a vyrovnávání úrovně ekonomického rozvoje členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci,

vysoce oceňujíce úlohu Smlouvy o přátelství a vzájemné spolupráci mezi Československou republikou a Mongolskou lidovou republikou z 8. dubna 1957 v rozvoji přátelských vztahů mezi oběma státy,

berouce v úvahu dosažené zkušenosti a plodné výsledky vzájemné spolupráce mezi oběma státy v uplynulých letech a přihlížejíce též k velkým změnám, ke kterým došlo za tuto dobu ve světě,

rozhodly se uzavřít tuto smlouvu a dohodly se takto:

Článek 1

Vysoké smluvní strany budou v souladu se zásadami socialistického internacionalismu i nadále stále upevňovat bratrské přátelství mezi československým a mongolským lidem, rozvíjet vztahy všestranné spolupráce a vzájemné pomoci mezi oběma státy na základě respektování státní svrchovanosti a nezávislosti, rovnoprávnosti a nevměšování do vnitřních záležitostí.

Článek 2

Vysoké smluvní strany budou neochvějně rozvíjet a prohlubovat hospodářskou a vědeckotechnickou spolupráci mezi oběma zeměmi, opírajíce se o zásady soudružské vzájemné pomoci, vzájemné výhodnosti a mezinárodní socialistické dělby práce. V tomto duchu budou strany podporovat a rozvíjet mnohostrannou spolupráci mezi členskými státy Rady vzájemné hospodářské pomoci, všemožně přispívat k sbližování a vyrovnávání úrovně jejich ekonomického rozvoje uskutečňováním Komplexního programu dalšího prohlubování a zdokonalování spolupráce a rozvoje socialistické ekonomické integrace v rámci Rady vzájemné hospodářské pomoci.

Článek 3

Vysoké smluvní strany budou i nadále rozvíjet a rozšiřovat styky a výměnu zkušeností mezi oběma zeměmi v oblasti kultury a vědy, školství, zdravotnictví, literatury, umění, tisku, rozhlasu, televize, filmu, turistiky, tělesné výchovy a sportu a v jiných oblastech.

Článek 4

Vysoké smluvní strany budou povzbuzovat rozvoj spolupráce a přímých styků mezi státními orgány, institucemi a společenskými organizacemi obou zemí jako důležitý prostředek pro sbližování národů Československé socialistické republiky a Mongolské lidové republiky a vzájemné poznávání života a zkušeností při budování nové společnosti v obou zemích.

Článek 5

Vysoké smluvní strany budou vynakládat veškeré úsilí za účelem všemožného upevnění jednoty a semknutosti světového socialistického společenství — hlavní opory všech revolučních a pokrokových sil světa.

Článek 6

Vysoké smluvní strany budou důsledně uskutečňovat politiku mírového soužití států s různým společenským zřízením a v souladu se zásadami Charty Organizace spojených národů budou přispí-

vat k upevnění mezinárodního míru a bezpečnosti v celém světě. Strany budou vynakládat veškeré úsilí k odvrácení imperialistické agrese, ke zmírnění mezinárodního napětí, zastavení závodů ve zbrojení a dosažení všeobecného a úplného odzbrojení, k úplné likvidaci kolonialismu ve všech jeho formách a projevech, jakož i poskytovat podporu národům, jež se osvobodily z koloniální nadvlády a nastoupily cestu nezávislého rozvoje a sociálního pokroku.

Článek 7

Vysoké smluvní strany budou důrazně usilovat o to, aby napomáhaly rozvoji přátelské spolupráce mezi státy a vytvoření účinných systémů bezpečnosti jak v Evropě, tak v Asii.

Článek 8

Vysoké smluvní strany si budou vyměňovat názory a informace, sjednocovat svá stanoviska a radit se o důležitých mezinárodních otázkách, dotýkajících se zájmů obou států i míru a bezpečnosti v celém světě.

Článek 9

Na základě této smlouvy a za účelem jejího plnění budou uzavírány konkrétní smlouvy a dohody mezi vládami, státními orgány, institucemi a organizacemi obou stran.

Článek 10

Tato smlouva se nedotýká závazků vysokých smluvních stran, vyplývajících z dvoustranných a mnohostranných smluv a dohod.

Článek 11

Tato smlouva se uzavírá na dobu dvaceti let a bude se automaticky prodlužovat pokaždé na další desetileté období, jestliže ji žádná z vysokých smluvních stran písemně nevypoví dvanáct měsíců před uplynutím příslušného období platnosti.

Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Praze v době co nejkratší.

Dáno v Ulánbátaru dne 18. června 1973 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a mongolském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Československou socialistickou republiku:

Dr. Gustáv **Husák** v. r.

Dr. Lubomír **Štrougal** v. r.

Za
Mongolskou lidovou republiku:

Jumžaagijn **Cedenbal** v. r.

50

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. února 1974

o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou

Dne 17. května 1973 byla v Budapešti podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou a Protokol, který je její součástí.

S Úmluvou a Protokolem vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a president republiky je ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 22. ledna 1974.

Podle svého článku 44 odstavce 1 vstoupily Úmluva a Protokol v platnost dnem 20. února 1974.

České znění Úmluvy a Protokolu se vyhlašují současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou

President Československé socialistické republiky a presidiální rada Maďarské lidové republiky

vedeni přáním, aby se v duchu Smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci, uzavřené dne 14. června 1968 v Budapešti mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou, prohlubovaly přátelské vztahy mezi oběma zeměmi a jejich národy,

a ve snaze o další rozvoj konzulárních styků mezi oběma státy

rozhodli se uzavřít konzulární úmluvu a za tím účelem jmenovali svými zmocněnci

president Československé socialistické republiky
Františka K r a j č í r a,
I. náměstka ministra zahraničních věcí,

presidiální rada Maďarské lidové republiky
P u j u Frigyese,
I. náměstka ministra zahraničních věcí,

kteří si vyměnili své plné moci, jež shledali v dobré a náležité formě, a dohodli se na těchto ustanoveních:

H L A V A I

Definice

Č l á n e k 1

Pro účely této úmluvy mají dále uvedené výrazy tento význam:

1. výrazem „konzulární úřad" se rozumí generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
2. výrazem „vedoucí konzulárního úřadu" se rozumí generální konzul, konzul, vicekonzul a konzulární jednatel, jenž je pověřen vedením konzulárního úřadu;
3. výrazem „konzulární úředník" se rozumí každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, která je pověřena výkonem konzulárních funkcí, výrazem „konzulární úředník" se rozumí i osoba, která byla vyslána na konzulární úřad za účelem osvojení si konzulárních úkolů (praktikant);
4. výrazem „konzulární zaměstnanec" se rozumí osoba, která není konzulárním úředníkem a která plní na konzulárním úřadě administrativní nebo technické úkoly; výrazem „konzulární zaměstnanec" je třeba rozumět i člena pomocného personálu konzulárního úřadu;
5. výrazem „konzulární obvod" se rozumí území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
6. výrazem „konzulární archívy" se rozumějí všechny listiny, dokumenty, korespondence, knihy, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu se šifrovacím materiálem, kartotékami a zařízením určeným k jejich ochraně a uložení;
7. výrazem „loď" se rozumí plavidlo, které je oprávněno používat vlajku vysílajícího státu.

H L A V A II

Zřizování konzulárních úřadů, jmenování konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců

Č l á n e k 2

1. Konzulární úřad lze zřídit v přijímacím státě jen se souhlasem tohoto státu.

2. Sídlo, klasifikaci a konzulární obvod konzulárního úřadu určí po společné dohodě vysílající a přijímající stát.

Č l á n e k 3

1. Vysílající stát si před jmenováním vedoucího konzulárního úřadu vyžádá diplomatickou cestou souhlas přijímajícího státu s jeho jmenováním.

2. Vysílající stát zašle diplomatickou cestou ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu konzulský patent nebo jinou listinu, kterou je vedoucí konzulárního úřadu jmenován. V tomto konzulském patentě nebo listině je nutno uvést jméno, příjmení, státní občanství, třídu vedoucího konzulárního úřadu, konzulární obvod, v němž bude vykonávat svou funkci, a sídlo konzulárního úřadu.

3. Přijímající stát po předložení konzulského patentu nebo jiné listiny o jmenování vedoucího konzulárního úřadu vystaví v co nejkratší době pro něho exequatur nebo jiné povolení k výkonu jeho funkce.

Č l á n e k 4

1. Vedoucí konzulárního úřadu se může ujmout výkonu svých funkcí, jakmile mu přijímající stát udělí exequatur nebo jiné povolení k výkonu jeho funkce.

2. Přijímající stát před udělením exequatur nebo jiného povolení k výkonu funkce může dát souhlas k tomu, aby vedoucí konzulárního úřadu vykonával svou funkci prozatímně.

3. Orgány přijímajícího státu při udělení exequatur nebo jiného povolení k výkonu funkce nebo při udělení prozatímního souhlasu učiní potřebná opatření k tomu, aby vedoucí konzulárního úřadu mohl vykonávat své funkce.

Článek 5

1. Jestliže vedoucí konzulárního úřadu nemůže z jakýchkoliv důvodů vykonávat své funkce, anebo jestliže místo vedoucího konzulárního úřadu je dočasně uprázdněno, vysílající stát může pověřit dočasným vedením konzulárního úřadu jiného konzulárního úředníka tohoto úřadu anebo konzulárního úředníka jiného konzulárního úřadu vysílajícího státu v přijímajícím státě, případně člena diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě. Jméno a příjmení této osoby je třeba předem sdělit ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Osoba, která je pověřena dočasným vedením konzulárního úřadu, vykonává funkce vedoucího konzulárního úřadu. Plní tytéž povinnosti a požívá táž práva, výsady a imunity tak, jako kdyby byla jmenována podle článku 3.

3. Jestliže podle odstavce 1 tohoto článku je dočasným vedením konzulárního úřadu pověřen člen diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu, toto pověření se nedotýká jeho diplomatických výsad a imunit.

Článek 6

1. Konzulárním úředníkem může být jen státní občan vysílajícího státu.

2. Konzulárním zaměstnancem může být státní občan vysílajícího nebo přijímajícího státu. Jestliže konzulárním zaměstnancem je občan přijímajícího státu nebo občan vysílajícího státu s trvalým bydlištěm v přijímajícím státě, je třeba při jeho přijetí dodržet právní předpisy přijímajícího státu.

Článek 7

Vysílající stát oznámí ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu jména, příjmení, státní občanství, hodnost a funkci těch konzulárních úředníků, kteří nebyli jmenováni vedoucím konzulárního úřadu.

Článek 8

Přijímající stát může diplomatickou cestou, a to kdykoliv bez udání důvodů, oznámit vysílajícímu státu, že exequatur nebo jiné povolení vedoucího konzulárního úřadu odvolává, nebo že konzulární úředník anebo konzulární zaměstnanec není přijatelný. V případě takového oznámení vysílající stát odvolá vedoucího konzulárního úřadu, konzulárního úředníka, nebo konzulárního zaměstnance. Jestliže vysílající stát v přiměřené době nesplní tuto svou povinnost, může přijímající stát odepřít uznání takovéto osoby za konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance.

HLAVA III

Výsady, výhody a imunity

Článek 9

Přijímající stát zajistí ochranu konzulárního úředníka a učiní potřebná opatření k tomu, aby konzulární úředník mohl vykonávat svoje funkce a požívat práva, výsady a imunity, které mu tato Úmluva a právní předpisy přijímajícího státu zajišťují.

Přijímající stát učiní potřebná opatření k ochraně konzulárního úřadu a bytu konzulárního úředníka.

Článek 10

1. Ustanovení této Úmluvy o právech a povinnostech konzulárních úředníků se vztahují i na členy diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě, pokud vykonávají konzulární funkce.

2. Výkon konzulární činnosti osobami, uvedenými v odstavci 1, se nedotýká jejich diplomatických výsad a imunit.

Článek 11

1. Vysílající stát může získat na území přijímajícího státu ve smyslu právních předpisů přijímajícího státu vlastnické nebo nájemní právo na pozemky, budovy a části budov, pro účely umístění konzulárního úřadu a bytů pro konzulární úředníky nebo konzulární zaměstnance.

2. Přijímající stát v případě potřeby poskytne vysílajícímu státu pomoc při získání vlastnického anebo nájemního práva na pozemky, budovy, části budov pro uvedené účely.

3. Ustanovení odstavce 1 nezbavují vysílající stát povinnosti dodržovat právní předpisy v oboru stavebního práva a urbanistiky, které platí pro oblast, kde se nacházejí zmíněné budovy, části budov nebo pozemky k nim příslušející.

Článek 12

1. Na budovu, kde sídlí konzulární úřad, lze umístit znak vysílajícího státu a název konzulárního úřadu v jazyce vysílajícího a přijímajícího státu.

2. Vlajku vysílajícího státu nebo konzulární vlajku lze vyvěsit na konzulárním úřadě a na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu.

3. Vedoucí konzulárního úřadu může používat vlajku vysílajícího státu nebo konzulární vlajku na svých dopravních prostředcích (tj. autu a lodi).

Článek 13

1. Budova anebo část budovy, která je používána výhradně k účelům konzulárního úřadu, a k tomu patřící pozemek jsou nedotknutelné.

Orgány přijímajícího státu nemohou bez souhlasu vedoucího konzulárního úřadu, vedoucího diplomatické mise nebo jimi pověřené osoby vkročit do budovy nebo části budovy sloužící výhradně konzulárním účelům, ani na pozemek, který k ní patří.

2. Ustanovení, obsažené v odstavci 1, se vztahuje i na byty konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců.

Článek 14

Konzulární archiv je vždy, bez ohledu na to, kde je umístěn, nedotknutelný.

Článek 15

1. Konzulární úřad má právo udržovat styk se svou vládou, jakož i s diplomatickou misí a konzulárními úřady vysílajícího státu na území přijímajícího státu. Za tím účelem může konzulární úřad použít všechny obvyklé spojovací prostředky, šifru, kurýry a zapečetěné zásilky. Rádiovou vysílací stanici může konzulární úřad zřídit a používat jen se souhlasem přijímajícího státu.

Při používání obvyklých spojovacích prostředků platí pro konzulární úřad tytéž sazby jako pro diplomatickou misi.

2. Úřední korespondence konzulárního úřadu bez ohledu na to, o jaký sdělovací prostředek jde, jakož i zásilky konzulárního úřadu zapečetěné a opatřené zřetelným vnějším označením jejich úřední povahy, jsou nedotknutelné. Takovéto zásilky nemohou být orgány přijímajícího státu kontrolovány nebo zadrženy.

3. Přijímající stát poskytuje osobám přepravujícím konzulární zásilky stejná práva, výsady a imunity jako diplomatickým kurýrům vysílajícího státu.

4. Konzulární zásilka může být svěřena kapitánu lodi nebo letadla. Kapitán musí být vybaven listinou, v které bude uveden počet zásilek, avšak kapitán nemůže být považován za konzulárního kurýra. Konzulární úředník může přímo a bez překážek převzít konzulární zásilku od kapitána lodi anebo letadla.

Článek 16

Osoba konzulárního úředníka a konzulárního zaměstnance je nedotknutelná. Nemohou být zajištěni ani jinak omezeni na osobní svobodě.

Přijímající stát je povinen jednat s konzulárními úředníky a konzulárními zaměstnanci s náležitou úctou a učinit všechna potřebná opatření k zabezpečení a ochraně jejich svobody, osoby a důstojnosti.

Článek 17

1. Konzulární úředník a konzulární zaměstnanec je vyňat z jurisdikce přijímajícího státu s výjimkou případu, kdy jde:

a) o věcnou žalobu týkající se soukromé nemovitosti na území přijímajícího státu, ledaže ji konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec vlastní v zastoupení vysílajícího státu pro účely konzulárního úřadu;

b) o žalobu týkající se dědictví, v němž je konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec vykonavatelem poslední vůle, správcem dědictví, dědicem nebo odkazovníkem jako soukromá osoba, a nikoliv v zastoupení vysílajícího státu;

c) o žalobu týkající se výkonu povolání nebo obchodní činnosti, jež konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec vykonává v přijímajícím státě vedle svých funkcí.

Vůči konzulárním úředníkům nebo konzulárním zaměstnancům nelze provést jakýkoliv výkon rozhodnutí s výjimkou případů uvedených výše, pokud výkon rozhodnutí lze provést, aniž by byla narušena nedotknutelnost jejich osoby a obydlí.

2. Rodinní příslušníci, žijící s konzulárním úředníkem nebo konzulárním zaměstnancem ve společné domácnosti, rovněž nepodléhají jurisdikci přijímajícího státu a požívají stejná práva, výsady a imunity, včetně osobní nedotknutelnosti, jako konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci.

3. Vysílající stát se může zříci vynětí z jurisdikce konzulárních úředníků, konzulárních zaměstnanců a jejich rodinných příslušníků. Takové vzdání se musí být výslovné a musí být učiněno písemně.

Vzdát se vynětí z jurisdikce ve věcech občanskoprávních nebo správních neznamená se vzdát tím též i imunity, pokud jde o exekuční výkon rozhodnutí, kterého je nutno se vzdát zvlášť.

4. Jestliže osoba, která podle ustanovení tohoto článku požívá vynětí z jurisdikce přijímajícího státu, podala žalobu, nemůže se dovolávat vynětí z jurisdikce, pokud jde o žaloby, které navzájem souvisí s hlavní žalobou.

Článek 18

1. Konzulární úředník a konzulární zaměstnanec, který není občanem přijímajícího státu ani nemá v přijímajícím státě trvalé bydliště, není povinen vypovídat jako svědek.

2. V případě souhlasu vysílajícího státu, aby konzulární úředník nebo zaměstnanec konzulárního úřadu, který není občanem přijímajícího státu ani nemá v přijímajícím státě trvalé bydliště, vypovídal jako svědek, může tato osoba na žádost jako svědek vypovídat.

3. Donucovací opatření, jejichž cílem je přimět konzulárního úředníka nebo zaměstnance konzulárního úřadu, který není občanem přijímajícího státu, vypovídat před soudem nebo před jiným orgánem, nebo se k nim za tím účelem dostavit, jakož i jeho postih v případě, že odmítne vypovídat nebo se nedostaví k soudu nebo k jinému orgánu, jsou nepřípustná.

4. Konzulární zaměstnanec, který je občanem přijímajícího státu nebo má v přijímajícím státě trvalé bydliště, může odmítnout vypovídat jako svědek o skutečnostech týkajících se služební činnosti.

5. Při použití ustanovení odst. 2 budou učiněna všechna nutná a potřebná opatření k tomu, aby pro svědeckou výpověď nebyla narušena činnost konzulárního úřadu. V případech, kdy je to možné, mohou být ústní nebo písemné svědecké výpovědi učiněny na konzulárním úřadě nebo v bytě příslušného konzulárního úředníka nebo zaměstnance konzulárního úřadu.

6. Ustanovení tohoto článku se vztahují jak na soudní řízení, tak i na řízení prováděná správními orgány.

7. Ustanovení tohoto článku se vztahují i na členy rodin konzulárních úředníků a zaměstnanců konzulárního úřadu, pokud s nimi žijí ve společné domácnosti a nejsou občany přijímajícího státu.

Článek 19

Konzulární úředník a konzulární zaměstnanec, jakož i s ním žijící rodinní příslušníci, nepodléhají výkonu vojenské služby v ozbrojených silách přijímajícího státu a jsou osvobozeni od všech veřejných služeb jakéhokoliv druhu.

Článek 20

Konzulární úředník, konzulární zaměstnanec, jakož i s nimi žijící rodinní příslušníci jsou osvobozeni od všech povinností, které se podle právních předpisů přijímajícího státu vztahují na cizince, jako je hlášení pobytu, povolení pobytu a jiné podobné povinnosti.

Článek 21

1. Vysílající stát je v přijímajícím státě osvobozen od ukládání a vybírání všech daní a poplatků

— z pozemků, budov a částí budov, které slouží výhradně ke konzulárním účelům, bytů konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců, které jsou majetkem vysílajícího státu anebo fyzické nebo právnické osoby vystupující jeho jménem, nebo jsou jimi najímané;

— z dohod a jiných listin týkajících se získání takových nemovitostí v případě, že vysílající stát nabývá těchto nemovitostí výlučně pro konzulární účely.

2. Ustanovení uvedená v odstavci 1 se nevztahují na poplatky za poskytnuté služby.

3. Přijímající stát neuloží a nevybírá žádné daně a poplatky z movitého majetku vysílajícího státu, který je v jeho vlastnictví nebo v jeho užívání a který slouží ke konzulárním účelům, ani v souvislosti s nabytím takovéhoto majetku, které by vysílající stát v jiných případech musel zaplatit podle právních předpisů přijímajícího státu.

Článek 22

Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci jsou osvobozeni v přijímajícím státě od všech daní a poplatků ze služebních příjmů.

Článek 23

1. Konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci, jakož i jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti jsou osvobozeni od veškerých daní a poplatků osobních nebo věcných, celostátních, oblastních a místních.

2. Imunity uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahují

a) na nepřímé daně obvykle zahrnuté do ceny zboží a služeb;

b) na daně a poplatky z nemovitostí v osobním vlastnictví nacházejících se na území přijímajícího státu, s výhradou ustanovení prvního odstavce článku 21 Úmluvy;

c) na daně a poplatky z dědictví a převodu majetku stanovené přijímajícím státem;

d) na daně a poplatky ze soukromých příjmů na území přijímajícího státu;

e) na daně a poplatky za právní úkony a listiny obsahující právní úkony nebo se jich týkající a veškeré státní poplatky včetně kolkových, vybírané v souvislosti s takovými právními úkony, s výhradou ustanovení odstavce 1 článku 21 Úmluvy;

f) poplatky za prokázané služby.

Článek 24

1. Všechny předměty včetně motorových vozidel, které konzulární úřad doveze výlučně ke služebním účelům, jsou osvobozeny od celních a jakýchkoliv jiných poplatků z dovozu nebo souvisejících s dovozem do přijímajícího státu, stejně jako předměty dovezené ke služebním účelům diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě.

2. Konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci, jakož i s nimi žijící rodinní příslušníci jsou osvobozeni od celní prohlídky a od celních a jakýchkoliv jiných poplatků souvisejících s dovozem; stejně jako jim odpovídající členové diplomatické mise vysílajícího státu.

3. Výraz „odpovídající členové diplomatické mise" v odstavci 2 tohoto článku se vztahuje na členy diplomatického personálu, jestliže se jedná o konzulárního úředníka, a členy administrativního a technického personálu, jestliže se jedná o konzulárního zaměstnance.

Článek 25

Veškeré osoby, kterým tato Úmluva poskytuje výsady a imunity, jsou povinny bez újmy na svých výsadách a imunitách dodržovat právní předpisy přijímajícího státu, včetně dopravních předpisů a předpisů týkajících se pojištění motorových vozidel.

Článek 26

Konzulárnímu úředníkovi bude k plnění jeho funkcí umožněn volný pohyb v konzulárním obvodu, pokud to není v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo omezen z důvodů státní bezpečnosti.

Článek 27

Ustanovení článku 11 odst. 1, článku 13 odst. 2, článku 16, článku 17 odst. 1 a 2, článku 19, článku 20, článku 22, článku 23 odst. 1, článku 24 odst. 2 této Úmluvy se nevztahují na státní občany přijímajícího státu ani na osoby trvale sídlící v přijímajícím státě.

HLAVA IV

Konzulární funkce

Článek 28

Konzulární úředník

— podporuje přátelské vztahy mezi vysílajícím a přijímajícím státem;

— napomáhá k rozvoji hospodářských, obchodních, kulturních a vědeckých styků mezi oběma státy a rovněž napomáhá rozvoji cestovního ruchu;

— chrání práva a zájmy vysílajícího státu a jeho státních občanů, včetně právnických osob.

Článek 29

1. Konzulární úředník může vykonávat své funkce v konzulárním obvodu.

2. Konzulární úředník se při výkonu svých funkcí může obracet ústně i písemně na kterýkoliv orgán v konzulárním obvodě. Dále se může obracet na příslušné ústřední orgány přijímajícího státu, pokud to dovolují právní předpisy a zvyklosti přijímajícího státu.

Článek 30

1. Konzulární úředník je oprávněn v konzulárním obvodě:

a) vést evidenci občanů vysílajícího státu;

b) přijímat příslušné prohlášení v záležitostech státního občanství podle právních předpisů vysílajícího státu;

c) sepisovat prohlášení týkající se rodinných poměrů státních občanů vysílajícího státu;

d) registrovat narození nebo úmrtí nebo přijímat vyrozumění o narození nebo úmrtí státního občana vysílajícího státu;

e) uzavírat manželství, jsou-li obě osoby uzavírající manželství občany vysílajícího státu, za předpokladu, že je k tomu zmocněn vysílajícím státem.

2. Konzulární úředník informuje příslušné orgány přijímajícího státu o provedení na konzulárním úřadě matričního úkonu podle bodu d) a e) odstavce 1 tohoto článku, jestliže to vyžadují právní předpisy přijímacího státu.

3. Ustanovení bodu d) a e) odstavce 1 tohoto článku nezbavují dotyčné osoby povinnosti dodržovat právní předpisy přijímajícího státu.

Článek 31

Konzulární úředník je oprávněn ve smyslu právních předpisů vysílajícího státu:

1. vystavit, obnovit, učinit neplatným a odejmout pas nebo jiný cestovní doklad státního občana vysílajícího státu;

2. vydat cestovní doklad k cestě do vysílajícího státu a v něm provádět potřebné změny;

3. udělovat platná výjezdní, vstupní a tranzitní víza.

Článek 32

Konzulární úředník je oprávněn provádět na konzulárním úřadě, ve svém bytě, v bytě občanů vysílajícího státu, na lodi nebo v letadle nesoucích vlajku nebo znak vysílajícího státu tyto úkony:

1. přijímat, sepisovat nebo ověřovat žádosti občanů vysílajícího státu;

2. sepisovat, ověřovat a uschovávat závěti občanů vysílajícího státu;

3. sepisovat a ověřovat listiny o právních úkonech mezi občany vysílajícího státu a o jejich jednostranných právních úkonech, pokud tyto listiny nejsou v rozporu s právním řádem přijímajícího státu a netýkají se zřízení nebo převodu věcných práv k nemovitostem nacházejícím se v tomto státě;

4. sepisovat nebo ověřovat listiny o právních úkonech mezi občany vysílajícího státu a občany přijímajícího státu, pokud se tyto právní úkony týkají výlučně zájmů na území vysílajícího státu nebo k jejich provedení má dojít na území vysílajícího státu a pokud tyto právní úkony neodporují právnímu řádu přijímajícího státu;

5. ověřovat úřední listiny vystavené orgány vysílajícího nebo přijímajícího státu, jakož i kopie, výpisy a překlady těchto listin;

6. ověřovat podpisy občanů vysílajícího státu na jakýchkoliv listinách, pokud jejich obsah není v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu;

7. přebírat do úschovy předměty ve vlastnictví a listiny občanů vysílajícího státu, pokud to neodporuje právním předpisům přijímajícího státu;

8. provádět další úkony patřící do jeho služební pravomoci, pokud to neodporuje právním předpisům přijímajícího státu.

Článek 33

Listiny vystavené, ověřené nebo přeložené konzulárním úředníkem podle článku 32 této Úmluvy mají stejnou platnost a průkazní moc ve státě přijímajícím, jako kdyby je vystavily, ověřily nebo přeložily příslušné orgány a instituce tohoto státu.

Článek 34

Konzulární úředník, jestliže je k tomu vysílajícím státem zmocněn, může v souladu se Smlouvou mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních vyřizovat záležitosti osvojení, ustavit poručníka nebo opatrovníka.

Článek 35

1. Funkce konzulárního úředníka v dědických věcech jsou upraveny Smlouvou mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu vyrozumějí konzulárního úředníka o úmrtí občana vysílajícího státu a informují ho o dědictví, o dědicích, o odkazovnících a závěti.

3. Příslušné orgány přijímajícího státu informují konzulárního úředníka o nápadu dědictví v tomto státě, jestliže dědic nebo odkazovník je občanem vysílajícího státu.

To se vztahuje i na případy, kdy se příslušné orgány dozvědí o dědictví ve prospěch občana vysílajícího státu na území třetího státu.

Článek 36

Konzulární úředník má v konzulárním obvodě právo zastupovat před orgány přijímajícího státu občany vysílajícího státu, kteří nejsou přítomni, anebo z nějaké závažné příčiny nemohou včas hájit svá práva a zájmy. Toto zastupování trvá potud, pokud zastupovaná osoba nepověří zastupováním svého zmocněnce nebo sama nevystoupí na ochranu svých práv a zájmů.

Článek 37

1. Konzulární úředník má v konzulárním obvodě právo na styk s kterýmkoliv státním občanem vysílajícího státu, radit mu a poskytovat jakoukoliv pomoc a v případě potřeby i zajišťovat právní pomoc.

Přijímající stát nebude žádným způsobem bránit, aby občan vysílajícího státu navázal a udržoval styk s konzulárním úřadem.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu vyrozumějí příslušného konzulárního úředníka vysílajícího státu o zadržení občana vysílajícího státu anebo o jakémkoli omezení jeho osobní svobody.

3. Konzulární úředník je oprávněn navštívit a navázat styk se státním občanem vysílajícího státu, který je ve vazbě nebo jiným způsobem omezen na své osobní svobodě, nebo který se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody. Práva uvedená v tomto odstavci budou vykonávána v souladu s právními předpisy přijímajícího státu. Tyto právní předpisy nemohou rušit platnost těchto práv.

Článek 38

1. Konzulární úředník je oprávněn poskytovat jakoukoliv podporu a pomoc lodím vysílajícího státu v přístavech a ve vnitřních vodách přijímajícího státu.

2. Konzulární úředník má právo vstupovat na palubu lodi a spojit se s kapitánem a členy posádky a kapitán a posádka lodi může navázat styk s konzulárním úředníkem, jakmile loď obdržela povolení k volnému styku s pobřežím.

3. Konzulární úředník může požádat o pomoc příslušné orgány přijímajícího státu v jakékoliv otázce, pokud jde o lodi vysílajícího státu nebo v záležitosti kapitána a posádky.

Článek 39

Konzulární úředník je v konzulárním obvodě oprávněn

1. vyšetřovat jakoukoliv událost postihnuvší loď vysílajícího státu, vyslechnout kapitána a členy posádky lodi vysílajícího státu, kontrolovat lodní dokumenty, přijímat prohlášení o cestě i místu určení lodi, usnadnit vjezd lodi, její postoj a odjezd z přístavu, aniž by porušil práva orgánů přijímajícího státu;

2. řešit spor vzniklý mezi kapitánem lodi a kterýmkoliv členem posádky, včetně sporů týkajících se mzdy a pracovní smlouvy, jestliže to dovolují právní předpisy vysílajícího státu a aniž by porušil práva orgánů přijímajícího státu;

3. v případě potřeby učinit opatření k poskytnutí léčebné pomoci kapitánům lodí nebo členům posádky nebo umožnit jim návrat do vlasti;

4. převzít, vystavit nebo ověřit jakékoliv prohlášení nebo jiný dokument určený pro loď, a to podle právních předpisů vysílajícího státu.

Článek 40

1. Jestliže soud nebo jiný příslušný orgán přijímajícího státu hodlá učinit jakákoliv donucovací opatření na palubě lodi vysílajícího státu nebo provést vyšetřování, vyrozumějí o tom orgány přijímajícího státu příslušného konzulárního úředníka. Oznámení musí být podáno před provedením opatření tak, aby mu konzulární úředník nebo jeho zástupce mohl být přítomen. Jestliže konzulární úředník nebo jeho zástupce nebyl přítomen, podají mu na jeho žádost příslušné orgány přijímajícího státu úplné informace o provedeném opatření.

2. Odstavec 1 tohoto článku se vztahuje i na případ výslechu kapitána lodi nebo členů posádky přístavními orgány na pevnině.

3. Ustanovení tohoto článku se nevztahuje na řádnou celní, pasovou a zdravotní kontrolu ani na jakýkoliv jiný podobný úkon, který by byl proveden na žádost kapitána lodi nebo s jeho souhlasem.

Článek 41

1. Příslušné orgány přijímajícího státu uvědomí podle možnosti v co nejkratší době příslušného konzulárního úředníka, jestliže loď vysílajícího státu v přijímajícím státě ztroskotala, najela na mělčinu, byla vržena na břeh nebo jí postihla jiná nehoda, nebo jestliže na pobřeží přijímajícího státu nebo v jeho blízkosti se nalezne jakýkoliv předmět, který je vlastnictvím občana vysílajícího státu, nebo jestliže se tento předmět dostane do přístavu tohoto státu, včetně případu, kdy byl součástí nákladu ztroskotané lodi třetího státu. Příslušné orgány informují konzulárního úředníka i o opatřeních, která učinily v zájmu záchrany osob, lodi, lodního nákladu a majetku nacházejícího se na palubě lodi, jakož i předmětů tvořících část lodi nebo součást lodního nákladu, avšak nalézající se mimo loď.

2. Konzulární úředník může poskytnout lodi, cestujícím a členům posádky jakoukoliv pomoc a za tímto účelem požádat o pomoc příslušný orgán přijímajícího státu.

Konzulární úředník může učinit opatření podle odstavce 1 tohoto článku, může rovněž učinit opatření potřebná k opravě lodi nebo se obrátit na příslušné orgány se žádostí, aby učinily a provedly taková opatření.

3. Jestliže se najde na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu ztroskotaná loď vysílajícího státu nebo jakýkoliv předmět, který k lodi patří, nebo jestliže se loď dostane do přístavu a kapitán lodi nebo její vlastník, jeho zástupce nebo pojišťovací orgán nejsou s to se postarat o takovou loď nebo předmět nebo s nimi naložit, je třeba považovat konzulárního úředníka za zplnomocněného, aby jménem vlastníka lodi učinil taková opatření, která by za tím účelem učinil sám vlastník.

Tato ustanovení se použijí i na každý takový předmět, který je součástí lodního nákladu a je vlastnictvím fyzické nebo právnické osoby vysílajícího státu.

4. Jestliže se na pobřeží, v blízkosti pobřeží nebo v přístavu přijímajícího státu nalezne jakýkoliv předmět, který je součástí nákladu ztroskotané lodi třetího státu, avšak je vlastnictvím fyzické nebo právnické osoby, která je občanem vysílajícího státu, v případě, že kapitán lodi ani jeho vlastník, jeho zástupce nebo pojišťovací orgán se o něj nemohou postarat nebo s ním naložit, konzulární úředník je považován za zmocněného k tomu, aby jménem vlastníka učinil taková opatření, která by za tím účelem učinil i sám vlastník.

Článek 42

Ustanovení článků 38—41 se přiměřeně vztahují na letadla, pokud příslušné mezinárodní smlouvy o letecké dopravě nestanoví jinak.

Článek 43

1. Konzulární úředník kromě funkcí uvedených v této hlavě může vykonávat i jiné konzulární funkce, pokud nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu.

2. Konzulární úředník je oprávněn vybírat poplatky a dávky za konzulární úkony podle právních předpisů vysílajícího státu.

HLAVA V

Závěrečná ustanovení

Článek 44

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost třicet dnů ode dne výměny ratifikačních listin. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze.

2. Tato Úmluva zůstane v platnosti šest měsíců ode dne, kdy jedna vysoká smluvní strana písemně oznámí druhé vysoké smluvní straně úmysl Úmluvu vypovědět.

3. Vstupem této Úmluvy v platnost pozbývá platnost Konzulární úmluva mezi Československou republikou a Maďarskou lidovou republikou sjednaná v Praze dne 27. března 1959.

Na důkaz toho zmocněnci vysokých smluvních stran tuto Úmluvu podepsali a opatřili ji pečetěmi.

Tato Úmluva byla sepsána ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a maďarském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Dáno v Budapešti dne 17. května 1973.

Z plné moci presidenta
Československé socialistické republiky:

F. Krajčír v. r.

Z plné moci presidiální rady
Maďarské lidové republiky:

Puja Frigyes v. r.

PROTOKOL

ke Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou

Při podpisu Konzulární úmluvy (dále Úmluvy) podepsané dnešního dne mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou se zmocněnci vysokých smluvních stran dohodli na níže uvedeném:

1. Ve smyslu odstavce 2 čl. 37 Úmluvy konzulární úředník bude vyrozuměn do pěti dnů o zadržení nebo jakémkoliv jiném omezení osobní svobody občana vysílajícího státu.

2. Ve smyslu odstavce 3 čl. 37 Úmluvy konzulární úředník může navštívit občana vysílajícího státu do sedmi dnů po jeho zadržení nebo v jakémkoliv jiném omezení jeho osobní svobody a navázat s ním styk.

3. Ve smyslu odstavce 3 čl. 37 Úmluvy konzulární úředník může navštěvovat a být ve styku s občanem vysílajícího státu, který byl zadržen nebo jakýmkoliv jiným způsobem omezen na osobní svobodě, nebo je ve výkonu trestu odnětí svobody.

Takovouto návštěvu je třeba umožnit neprodleně.

4. Tento Protokol je nedílnou součástí Úmluvy.

Na důkaz toho zmocněnci vysokých smluvních stran tento Protokol podepsali a opatřili jej pečetěmi.

Dáno v Budapešti dne 17. května 1973 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a maďarském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Z plné moci presidenta
Československé socialistické republiky:

F. **Krajčír** v. r.

Z plné moci presidiální rady
Maďarské lidové republiky:

Puja Frigyes v. r.

51

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. února 1974

o Dlouhodobé obchodní a platební dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Iráckou republikou

Dne 18. prosince 1973 byla v Praze podepsána Dlouhodobá obchodní a platební dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Iráckou republikou.

Podle svého článku 17 vstoupila Dohoda v platnost dnem 1. ledna 1974.

Český překlad Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

DLOUHODOBÁ OBCHODNÍ A PLATEBNÍ DOHODA

mezi Československou socialistickou republikou a Iráckou republikou

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Irácké republiky, vedeny přáním rozvíjet a podporovat obchodní vztahy mezi oběma zeměmi na zásadách rovnosti a vzájemné výhodnosti a s přihlédnutím k Obchodní dohodě uzavřené mezi oběma zeměmi v Bagdádu dne 14. prosince 1958, rozhodly se uzavřít tuto Dlouhodobou obchodní a platební dohodu:

Článek 1

Obě smluvní strany se vynasnaží podporovat obchod mezi oběma zeměmi za účelem dosažení rozumné obchodní bilance. Za tím účelem provedou potřebná opatření k uskutečnění cílů, stanovených touto dohodou v rámci zákonů a předpisů platných v obou zemích.

Článek 2

Obě smluvní strany si budou navzájem poskytovat nakládání podle zásad nejvyšších výhod v obchodu, zejména v otázkách celních formalit, cla a jiných poplatků při vývozu, dovozu a tranzitu zboží.

Ustanovení tohoto článku se nevztahuje na

a) výsady a výhody, které vláda Irácké republiky poskytla nebo poskytne členským zemím Arabské ligy;

b) výsady a výhody poskytnuté jednou ze stran sousedním nebo přilehlým zemím, jakož i výhody a výsady, vyplývající z hospodářské integrace, celní unie nebo pásma svobodného obchodu, jichž je nebo se stane jedna ze smluvních stran členem.

Článek 3

Výměna zboží mezi smluvními stranami bude prováděna v položkách uvedených v listinách „A" a „B", které jsou přiloženy k této dohodě a tvoří její nedílnou součást.

Žádné ustanovení této dohody nevylučuje obchod zbožím, které není uvedeno ve zmíněných listinách.

Článek 4

S podmínkou dodržení svých zákonů a předpisů provedou obě smluvní strany prostřednictvím příslušných úřadů všechna potřebná opatření k co nejvčasnějšímu vydávání vývozních a dovozních licencí na zboží, vyměňované podle této dohody.

Článek 5

(1) Dodávky zboží mezi oběma zeměmi se uskuteční na základě obchodních kontraktů, které budou uzavřeny mezi příslušnými organizacemi obou zemí.

(2) Ceny vyměňovaného zboží a ostatní podmínky kontraktů budou stanoveny v souladu s cenami a podmínkami převládajícími v mezinárodním obchodě.

Článek 6

(1) Obě smluvní strany se vynasnaží, aby podíl iráckého vývozu do Československa, kromě vývozu ropy, dosáhl 50 % celkové hodnoty čs. vývozu do Iráku, uskutečněného v rámci této dohody.

Za tím účelem obě smluvní strany dohodnou obchodní program pro každý kalendářní rok po dobu trvání této dohody. Tento obchodní program bude obsahovat množství nebo hodnoty zboží, které má být vyměněno mezi oběma zeměmi v příslušném roce, a na jeho základě bude stanoven podíl vývozu iráckého zboží do Československa, kromě vývozu ropy, k čs. vývozu do Iráku.

(2) Společný obchodní výbor, ustanovený podle článku 9 této dohody, dohodne v přiměřené době před začátkem každého kalendářního roku obchodní program uvedený v odstavci 1 tohoto článku.

(3) V případě, že obchodní program pro kterýkoliv kalendářní rok po dobu platnosti této dohody nebude z jakéhokoliv důvodu dohodnut, bude pro tento rok použit obchodní program přijatý pro předchozí rok.

(4) V případě, že roční obchodní program uvedený v odstavci 1 tohoto článku nebude z jakéhokoliv důvodu splněn vůbec nebo částečně, Společný obchodní výbor na nejbližším zasedání znovu prozkoumá uvedený program a dohodne dodávky zboží, které nebyly splněny, nebo dodávky jiného zboží tak, aby byla obchodní bilance uvedena do souladu s uvedeným obchodním programem.

(5) Roční obchodní program nevylučuje obchod zbožím, které v něm není uvedeno.

(6) Obchodní program na období ode dne vstupu této dohody v platnost do 31. prosince 1974 byl dohodnut jako příloha této dohody.

Článek 7

(1) S podmínkou dodržení zákonů a předpisů platných v obou zemích a na základě předchozího souhlasu příslušných vládních úřadů mohou být

uzavřeny mezi oběma stranami bártrové transakce za předpokladu, že tyto transakce se uskuteční v množství a hodnotách nad množství a hodnoty zahrnuté do obchodního programu dle článku 6 této dohody.

(2) Obě smluvní strany se dohodly, že zboží vyvezené některou ze stran druhé straně nebude reexportováno do třetí země bez získání předchozího souhlasu příslušné vývozní organizace.

Článek 8

(1) Všechny platby mezi Československou socialistickou republikou a Iráckou republikou týkající se výměny zboží mezi oběma zeměmi (v rámci této dohody) a vedlejší poplatky, vztahující se k výměně zboží, budou prováděny v US dolarech.

(2) V knihách Ústřední banky Iráku bude otevřen účet v US dolarech na jméno Československá obchodní banka, a. s., Praha. Na uvedený účet bude připisován podíl hodnoty každého československého vývozu do Iráku uskutečněného v rámci této dohody. Tento podíl, který bude připisován na účet, bude stanoven pro každý kalendářní rok v souladu s odstavcem 1 článku 6 této dohody. Podíl stanovený pro každý rok, se bude vztahovat na všechny československé vývozní kontrakty uzavřené během tohoto roku. Zbývající část hodnoty československého vývozu do Iráku bude placena ve volných US dolarech.

(3) Zůstatky na účtu podle odstavce 2 tohoto článku použije československá strana na zaplacení irácké zboží, které bude vyvezeno do Československa (kromě hodnoty irácké ropy).

(4) V případě jakékoliv změny zlatého obsahu US dolaru (který nyní činí 0,736662 gramů ryzího zlata) obě smluvní strany zahájí do jednoho měsíce od takové změny jednání a dohodnou vhodné řešení k zamezení ztráty, která by mohla být způsobena některé smluvní straně této dohody na zůstatku účtu podle odstavce 2 tohoto článku.

(5) V případě, že zůstatek na účtu dle odstavce 2 tohoto článku nepostačí k úhradě plateb za irácké zboží vyvezené do Československa, Československá obchodní banka doplní účet dostatečnou částkou k pokrytí hodnoty takového vývozu. Doplnění bude provedeno okamžitým převodem volných US dolarů Ústřední bance Iráku.

(6) Účet dle odstavce 2 tohoto článku bude veden bezúročně a bez provizí a poplatků.

(7) V případě, že jakýkoliv zůstatek na účtě dle odstavce 2 tohoto článku nebude použit příslušnými československými dovozními organizacemi v běžném kalendářním roce, bude záležitost projednána ve Společném obchodním výboru, ustanoveném dle článku 9 této dohody. Rozhodne-li Společný obchodní výbor, že k nevyužití zůstatku došlo z důvodů způsobených iráckou stranou, bude zůstatek účtu dle stavu na konci pracovního dne 31. prosince příslušného roku převeden okamžitě na žádost Československé obchodní banky ve volných US dolarech za předpokladu, že převod bude proveden v částce, která nepřesahuje aktivní zůstatek na účtu v den provedení převodu.

(8) Ústřední banka Iráku a Československá obchodní banka uzavřou do 31. 12. 1973 bankovní dohodu pro realizaci ustanovení této dohody.

Článek 9

Bude ustaven Společný obchodní výbor skládající se z představitelů obou smluvních stran. Tento výbor se bude scházet pravidelně v průběhu září každého roku. Kromě pravidelných zasedání se výbor může sejít na žádost jedné ze stran na mimořádném zasedání. Výbor bude pověřen:

a) projednat znovu listiny „A" a „B" zmíněné v článku 3 této dohody, kdykoliv to bude zapotřebí;

b) dohodnout roční obchodní program mezi oběma zeměmi, zmíněný v článku 6 této dohody;

c) sledovat plnění této dohody, zkoumat průběh obchodu mezi oběma zeměmi a doporučovat a navrhovat potřebná opatření pro podporu obchodu;

d) dohodnout rozumné řešení problémů, které se mohou vyskytnout ve vzájemném obchodu mezi oběma zeměmi.

Článek 10

V souladu s platnými zákony a předpisy každá smluvní strana souhlasí vyjmout všechny druhy vzorků, vyrobené v zemi druhé strany z dovozních dávek a poplatků, vybíraných v dovozní zemi za předpokladu, že vzorky jsou používány výhradně pro účely získání nabídek na podobné zboží.

Katalogy, faktury, propagační materiál, týkající se zboží a tiskové materiály včetně propagačních filmů, budou vyjmuty z dovozních a jiných poplatků.

Článek 11

S podmínkou dodržení zákonů a předpisů, týkajících se dočasného volného vstupu zboží, obě smluvní strany si vzájemně poskytnou dočasné vyjmutí z dovozních a vývozních a jakýchkoliv jiných poplatků pro:

a) vzorky zboží a exponáty,

b) materiály dodané pro účely provedení zkoušek a pokusů,

c) materiály dovezené v rámci vědecké spolupráce.

Článek 12

S podmínkou dodržení zákonů a předpisů, obě smluvní strany si vzájemně poskytnou právo dopravy tranzitního zboží.

Článek 13

Irácká republika poskytne československým lodím v iráckých přístavech zacházení podle zásady nejvyšších výhod.

Článek 14

Každá smluvní strana poskytne druhé smluvní straně potřebná zařízení pro organizaci dočasných a trvalých obchodních výstav a prodejních středisek na recipročním základě v souladu se zákony a předpisy, platnými v dané zemi.

Článek 15

Obě smluvní strany se dohodly, že ustanovení této dohody zůstanou v platnosti pro kontrakty, podepsané na základě ustanovení této dohody a v době její platnosti, dokud uvedené kontrakty nebudou beze zbytku splněny.

Článek 16

Ode dne vstupu této dohody v platnost pozbývá platnosti Obchodní dohoda uzavřená mezi oběma zeměmi 14. prosince 1958 s přiloženými dopisy a listinami s výjimkou Protokolu o vědecké a technické spolupráci, uzavřeného 14. prosince 1958, který zůstává v platnosti.

Článek 17

Tato dohoda vstoupí v platnost 1. ledna 1974 a zůstane v platnosti po dobu jednoho roku. Její platnost bude prodlužována automaticky vždy o stejné období, neoznámí-li jedna ze smluvních stran písemně druhé straně svůj úmysl ukončit platnost nejpozději 3 měsíce před datem uplynutí její platnosti.

Vyhotoveno a podepsáno v Praze dne 18. prosince 1973 ve dvou původních vyhotoveních v angličtině, přičemž obě mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Ing. Andrej **Barčák** v. r.

Za vládu
Irácké republiky:

H. Al. **Azzawi** v. r.

LISTINA „A"

Československé zboží pro vývoz do Iráku

1. Kompresory
2. Jeřáby
3. Diesel-motory
4. Diesel-agregáty
5. Váhy
6. Dílenské zvedáky
7. Dopravní zařízení
8. Stavební stroje
9. Zemní stroje
10. Spojovací zařízení
11. Elektroměry
12. Měřicí přístroje
13. Vědecké, laboratorní a zdravotnické přístroje a zařízení
14. Tiskařské a papírenské zařízení
15. Dopravní prostředky a zařízení
16. Protipožární zařízení, pojízdné dílny
17. Motocykly a jízdní kola
18. Traktory (komponenty)
19. Nástroje a zařízení dílen
20. Zařízení pro potravinářský průmysl
21. Ložiska
22. Textilní stroje
23. Kožedělné a obuvnické stroje
24. Čerpadla
25. Kabely
26. Svářecí přístroje
27. Elektromotory, generátory
28. Lokomotivy
( ) Ostatní strojírenské položky, včetně náhradních dílů a příslušenství
29. Plynové láhve
30. Filmové, fotografické a optické přístroje včetně náhradních dílů
31. Domácí spotřebiče včetně náhradních dílů
32. Pneumatiky a vzdušnice
33. Ocel a ocelové výrobky
34. Chemikálie a barviva
35. Holicí čepelky
36. Zdravotnické příslušenství
37. Brusiva
38. Obkládačky
39. Papír
40. Textil
41. Koberce
42. Skleněné výrobky
43. Slad, chmel
44. Umělá kůže
45. Kancelářské potřeby
46. Ostatní spotřební a jiné zboží

LISTINA „B"

Irácké zboží pro vývoz do Československa

1. Ropné produkty (asfalt, vosk, nafta, mazadla)
2. Síra a jiné minerální produkty
3. Tabák
4. Cigarety
5. Datle
6. Datlový sirup
7. Kožky
8. Střívka
9. Kožené výrobky
10. Rostlinné oleje
11. Konzervované ovoce a zelenina
12. Textil
13. Umělé hedvábí a umělohedvábná příze
14. Lékořicové kořeny
15. Výrobky strojírenského a elekrotechnického průmyslu
16. Vlna a kozí chlupy
17. Olejnatá semena
18. Ořechy (gall nuts)
19. Vlněné koberce a předložky
20. Alkoholické nápoje a vína
21. Insekticidy a pesticidy
22. Obuv
23. Košile a pyjama
24. Líh
25. Barvy
26. Výrobky z umělé hmoty a gumy
27. Kosmetika a parfémy
28. Tužky
29. Naftové a plynové ohřívače
30. Halenky
31. Vázanky a punčochy
32. Konfekce
33. Zápalky
34. Chemická hnojiva

52

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. února 1974

o Základní dohodě o vědeckotechnické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Kostarickou republikou

Dne 24. srpna 1972 byla v San José podepsána Základní dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Kostarickou republikou.

Podle svého článku 7 vstoupila Dohoda v platnost dnem 24. prosince 1973.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

ZÁKLADNÍ DOHODA

o vědeckotechnické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Kostarickou republikou

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Kostarické republiky, vedeny přáním rozvíjet vědeckou a technickou spolupráci mezi oběma zeměmi, uzavřely tuto základní dohodu o vědeckotechnické spolupráci:

Článek 1

Smluvní strany se zavazují posilovat a usnadňovat rozvoj spolupráce v oblastech vědy a techniky.

Oblasti, formy a podmínky spolupráce budou stanoveny v souladu s ustanoveními této základní dohody ve zvláštních dodatkových smlouvách mezi podniky nebo organizacemi pověřenými smluvními stranami.

Článek 2

Vědecká a technická spolupráce podle této základní dohody bude zahrnovat zejména:

1. výměnu odborníků a vědeckých pracovníků, výměnu studií a jejich uskutečňování, konzultace a výměnu názorů na studie a projekty stanovené v dodatkových smlouvách;

2. poskytování stipendií kandidátům, kteří budou vybráni na základě vzájemné dohody, v zemi druhé strany k absolvování kursů určených k prohloubení znalostí a ke specializaci na úsecích nebo v technických oborech, které mají prvořadý význam pro technický a vědecký pokrok;

3. společné studium experimentálních projektů technického a vědeckého charakteru, určených vzájemnou dohodou, za účelem jejich realizace národními nebo mezinárodními institucemi;

4. zřizování technicko-pedagogických dokumentačních středisek a středisek specializovaných na výuku a zdokonalování;

5. jakákoli jiná činnost vědecké a technické spolupráce dohodnutá podniky nebo organizacemi pověřenými smluvními stranami.

Článek 3

Za účelem zabezpečení systematické a pravidelné činnosti při řízení vědecké a technické spolupráce, uskutečňované na základě této základní dohody, se obě strany zavazují:

1. společně zpracovávat, přímo nebo prostřednictvím podniků nebo organizací pověřených smluvními stranami, všeobecný program vědecké a technické spolupráce mezi oběma zeměmi a stanovit opatření potřebná pro uskutečnění příslušných vybraných projektů;

2. při zpracování, přímo nebo prostřednictvím podniků nebo organizací pověřených smluvními stranami, programů a technických projektů brát přednostně v úvahu prioritu, která se přikládá národním cílům, geografickým oblastem a úsekům činnosti tak, aby se konkrétní projekty staly součástí příslušných rozvojových plánů.

Článek 4

Obě smluvní strany se v rámci programu spolupráce podle této základní dohody zavazují:

1. poskytovat odborníkům, instruktorům a technikům vyslaným na základě této základní dohody a zvláštních dodatkových smluv výhody a výsady poskytované odborníkům mezinárodních organizací v souladu s příslušnými zákonnými ustanoveními platnými v každé z obou zemí;

2. osvobodit od dávek, daní a ostatních fiskálních břemen dočasný dovoz a reexport předmětů, součástí nebo zařízení, určených smluvními stranami k uskutečňování různých projektů. V příslušných zvláštních dodatkových smlouvách se stanoví zboží, přístroje a zařízení, která budou předmětem těchto osvobození.

Článek 5

Za účelem provedení této základní dohody se obě strany dohodly vytvořit Smíšenou komisi, složenou z jejich zástupců nebo zmocněnců podniků nebo organizací jimi pověřených. Smíšená komise se pověřuje vypracováním programů spolupráce podle této základní dohody. Smíšená komise bude předkládat ke schválení oběma smluvním stranám všechny zásadní otázky, týkající se vědecké a technické spolupráce mezi oběma zeměmi.

Článek 6

K provedení této dohody mohou obě strany uzavírat protokoly a dohody nebo sjednávat potřebné výměnou nót.

Článek 7

Tato základní dohoda vstoupí v platnost jeden měsíc po dni výměny nót, kterými se obě smluvní strany budou vzájemně informovat, že byla splněna ustanovení zákonů jejich příslušných zemí pro vstup této dohody v platnost.

Článek 8

Tato základní dohoda bude platit pět (5) let a bude mlčky prodlužována vždy o jeden rok, pokud ji jedna ze stran písemně nevypoví nejpozději šest měsíců přede dnem uplynutí příslušného ročního období.

Vypovězení této základní dohody neovlivní realizaci dodatkových smluv, uzavřených v průběhu platnosti tohoto dokumentu, pokud nebude oběma smluvními stranami dohodnuto jinak.

Vyhotoveno a podepsáno v San José dne 24. srpna 1972 ve čtyřech vyhotoveních, dvě v jazyce českém a dvě v jazyce španělském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Jiří **Hustoles** v. r.

Za vládu
Kostarické republiky:

Gonzalo **Facio** v. r.

53

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 5. března 1974

o Úmluvě o nepromlčitelnosti válečných zločinů a zločinů proti lidskosti

Dne 26. listopadu 1968 byla v New Yorku přijata Úmluva o nepromlčitelnosti válečných zločinů a zločinů proti lidskosti.

Jménem Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 21. května 1969.

President republiky Úmluvu ratifikoval a ratifikační listina byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů dne 13. srpna 1970.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku VIII dnem 11. listopadu 1970 a tímto dnem vstoupila rovněž v platnost pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

ÚMLUVA

o nepromlčitelnosti válečných zločinů a zločinů proti lidskosti

Preambule

Státy, které jsou stranami této Úmluvy,

dovolávajíce se rezolucí Valného shromáždění Organizace spojených národů 3(I) z 13. února 1946 a 170(II) z 31. října 1947 o vydávání a trestání válečných zločinců, rezoluce 95(I) z 11. prosince 1946 potvrzující zásady mezinárodního práva uznané Statutem Norimberského mezinárodního vojenského soudního dvora a jeho rozsudkem a rezolucí 2184(XXI) z 12. prosince 1966 a 2202(XXI) z 16. prosince 1966, které výslovně odsoudily jako zločiny proti lidskosti porušení hospodářských a politických práv domorodého obyvatelstva na jedné straně a politiku apartheidu na druhé straně,

dovolávajíce se rezolucí Hospodářské a sociální rady Organizace spojených národů 1074 D (XXXIX) z 28. července 1965 a 1158(XLI) z 5. srpna 1966 o trestání válečných zločinců a osob, které spáchaly zločin proti lidskosti,

připomínajíce, že žádná ze slavnostních deklarací, aktů či úmluv týkajících se stíhání a trestání válečných zločinů a zločinů proti lidskosti neobsahuje ustanovení o promlčecí lhůtě,

soudíce, že válečné zločiny a zločiny proti lidskosti patří mezi nejzávažnější zločiny v mezinárodním právu,

přesvědčeny, že účinné potrestání válečných zločinů a zločinů proti lidskosti je důležitým činitelem působícím k předcházení takovým zločinům, k ochraně lidských práv a základních svobod, k upevnění důvěry, k rozvíjení spolupráce mezi národy a k podpoře mezinárodního míru a bezpečnosti,

připomínajíce, že používání předpisů vnitřního práva o promlčecích lhůtách běžných zločinů též v případech válečných zločinů a zločinů proti lidskosti je předmětem vážného znepokojení světového veřejného mínění, protože zabraňuje stíhání a potrestání osob odpovědných za tyto zločiny,

uznávajíce, že je nezbytné a aktuální potvrdit v mezinárodním právu prostřednictvím této Úmluvy zásadu, že neexistuje promlčecí lhůta pro válečné zločiny a zločiny proti lidskosti, a zajistit její všeobecné používání,

dohodly se takto:

Článek I

Promlčení se nebude vztahovat na následující zločiny, bez ohledu na dobu jejich spáchání:

a) válečné zločiny, jak jsou definovány ve Statutu Norimberského mezinárodního vojenského

soudního dvora z 8. srpna 1945 a potvrzeny rezolucemi Valného shromáždění Organizace spojených národů 3(I) z 13. února 1946 a 95(I) z 11. prosince 1946, zvláště „vážná porušení" vyjmenovaná v Ženevských úmluvách z 12. srpna 1949 o ochraně obětí války;

b) zločiny proti lidskosti, ať byly spáchány v době války nebo míru, jak jsou definovány ve Statutu Norimberského mezinárodního vojenského soudního dvora z 8. srpna 1945 a potvrzeny rezolucemi Valného shromáždění Organizace spojených národů 3(I) z 13. února 1946 a 95(I) z 11. prosince 1946, vyhnání obyvatelstva z půdy, kterou má v držbě, způsobené ozbrojeným útokem nebo okupací, nelidské činy, které jsou důsledkem politiky apartheidu, a zločin genocidia, jak je definován v Úmluvě o zabránění a trestání zločinu genocidia z roku 1948, a to i v případě, že tyto činy nejsou porušením vnitřního práva země, v níž byly spáchány.

Článek II

Jestliže dojde ke spáchání kteréhokoli zločinu uvedeného v článku I, vztahují se ustanovení této Úmluvy na představitele státní moci a soukromé osoby, kteří se jako přímí pachatelé nebo účastníci podílejí na spáchání kteréhokoliv z těchto zločinů nebo přímo podněcují jiné k jejich spáchání, nebo se k jejich spáchání spolčují, a to bez ohledu na stupeň dovršení, a na představitele státní moci, kteří jejich páchání tolerují.

Článek III

Smluvní státy této Úmluvy se zavazují přijmout všechna nutná vnitřní opatření, legislativní nebo jiná, aby umožnily v souladu s mezinárodním právem vydání osob uvedených v článku II této Úmluvy.

Článek IV

Státy, které jsou stranami této Úmluvy, se zavazují přijmout v souladu se svým ústavním řízením všechna legislativní nebo jiná opatření nutná k zajištění toho, aby se promlčení stanovené zákonem nebo jinak nevztahovalo na stíhání a trestání zločinů uvedených v článcích I a II této Úmluvy, a aby takové promlčení tam kde existuje, bylo zrušeno.

Článek V

Tato Úmluva je otevřena k podpisu do 31. prosince 1969 všem členským státům Organizace spojených národů nebo členům kterékoliv její odborné organizace nebo Mezinárodní agentury pro atomovou energii, všem státům, které jsou stranami Statutu Mezinárodního soudního dvora a všem jiným státům, které byly přizvány Valným shromážděním Organizace spojených národů, aby se staly stranou této Úmluvy.

Článek VI

Tato Úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek VII

Tato Úmluva je otevřena k přístupu kteréhokoliv státu uvedeného v článku V. Listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek VIII

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost devadesátý den po dni uložení desáté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

2. Pro každý stát, který ratifikuje tuto Úmluvu nebo k ní přistoupí po uložení desáté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, nabude Úmluva platnosti devadesátý den po dni uložení jeho ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

Článek IX

1. Po uplynutí období deseti let ode dne vstupu této Úmluvy v platnost může kterákoliv smluvní strana kdykoliv požádat o revizi Úmluvy formou písemné notifikace adresované generálnímu tajemníku Organizace spojených národů.

2. Valné shromáždění Organizace spojených národů rozhodne o tom, jaká opatření, jestliže jsou nutná, mají být podniknuta, pokud jde o takovou žádost.

Článek X

1. Tato Úmluva bude uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

2. Generální tajemník Organizace spojených národů zašle ověřené kopie této Úmluvy všem státům uvedeným v článku V.

3. Generální tajemník Organizace spojených národů uvědomí všechny státy uvedené v článku V o následujícím:

a) podpisu této Úmluvy a uložení ratifikačních listin a listin o přístupu podle článků V, VI a VII;

b) datu vstupu této Úmluvy v platnost podle článku VIII;

c) sděleních, která obdržel podle článku IX.

Článek XI

Tato Úmluva, jejíž anglické, čínské, francouzské, ruské a španělské znění mají stejnou platnost, ponese datum 26. listopadu 1968.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu účelu byli řádně zmocněni, tuto Úmluvu podepsali.

54

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 6. března 1974

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci ve vodním hospodářství na hraničních vodách

Dne 27. února 1974 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci ve vodním hospodářství na hraničních vodách.

Podle svého článku 17 vstoupila Dohoda v platnost dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci ve vodním hospodářství na hraničních vodách

Vedeny přáním dále upevňovat a rozvíjet při uskutečňování Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci ze dne 17. března 1967, jakož i Komplexního programu dalšího prohlubování a zdokonalování spolupráce a rozvoje socialistické ekonomické integrace členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci vztahy mezi oběma státy ve vodním hospodářství na hraničních vodách, dohodly se vláda Československé socialistické republiky a vláda Německé demokratické republiky uzavřít tuto Dohodu.

Za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci

vláda Československé socialistické republiky

Ing. Miloslava Boháče,
náměstka ministra lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky,

vláda Německé demokratické republiky

Dipl.-Ing. Johanna Rochlitzera,
státního tajemníka v ministerstvu ochrany životního prostředí a vodního hospodářství Německé demokratické republiky,

kteří, vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, se dohodli takto:

Článek 1

Místní působnost

(1) Smluvní strany budou spolupracovat ve vodním hospodářství na hraničních vodách.

(2) Hraničními vodami ve smyslu této Dohody jsou:

a) úseky vodních toků, jimiž probíhají státní hranice (hraniční vodní toky),

b) povrchové a podzemní vody v profilech, v nichž je protínají státní hranice.

(3) Ustanovení této Dohody se použijí přiměřeně i na zaplavovaná území mezi hrázemi a tam, kde hráze nejsou, mezi břehovými čarami, určenými nejvyšším stavem vody hraničních vodních toků.

Článek 2

Věcná působnost

Spolupráce smluvních stran ve vodním hospodářství na hraničních vodách se vztahuje na:

a) udržování, opravy a úpravy hraničních vodních toků,

b) výstavbu, udržování, opravy a provoz vodních děl a zařízení,

c) odběr vody z hraničních vod pro zásobování obyvatelstva, průmyslu a zemědělství,

d) využití vodní energie,

e) meliorační opatření,

f) přivádění vody a odpadních vod,

g) ochranu před povodněmi a ledy a součinnost při havarijních a extrémních situacích,

h) ochranu hraničních vod před znečišťováním,

j) vodohospodářské plánování a bilancování,

k) provádění šetření, měření a pozorování, jakož i výměnu zjištěných výsledků,

l) těžbu štěrku, písku a jiných hmot.

Článek 3

Všeobecná ustanovení

(1) Smluvní strany se zavazují:

a) využívat a udržovat hraniční vodní toky a zařízení na nich na svém území tak, aby na území druhé smluvní strany nebyly způsobeny škody, nebo aby se nezhoršily vodohospodářské poměry,

b) neprovádět na hraničních vodách bez souhlasu druhé smluvní strany žádná opatření, která by nepříznivě ovlivnila vodohospodářské poměry na jejím území.

(2) Ustanovení této Dohody se přiměřeně použijí pro vodohospodářská zařízení, která leží mimo hraniční vody a jsou přeťata státními hranicemi.

Článek 4

Vodohospodářská opatření na hraničních vodách

Udržování, opravy a úpravy hraničních vod, výstavba, udržování, opravy a provoz vodních děl a zařízení na hraničních vodních tocích, které slouží k udržení nebo zlepšení odtokových poměrů, jakož i meliorační opatření na hraničních vodách jsou ve smyslu této Dohody „vodohospodářskými opatřeními".

Článek 5

Ustanovení související se státními hranicemi

(1) Smluvní strany se zavazují, že budou udržovat v dobrém stavu hraniční vody, včetně vodních děl a zařízení, a že budou podle potřeby jejich stav zlepšovat rovněž v zájmu trvalého zajištění průběhu a charakteru státních hranic.

(2) Vodohospodářská opatření, u nichž je předpokládána změna polohy koryta hraničního vodního toku a tím změna průběhu nebo charakteru státních hranic, vyžadují předchozího schválení podle ústavních předpisů smluvních stran.

(3) Při provádění vodohospodářských opatření na hraničních vodách nesmí být bez předchozího souhlasu příslušných úřadů smluvních stran odstraněny nebo přemístěny hraniční znaky a jiné měřické značky, které slouží k zaměření a vyznačení průběhu státních hranic. Tyto znaky je třeba při provádění vodohospodářských opatření chránit před poškozením či zničením.

Článek 6

Vodohospodářské plánování a bilancování

(1) Smluvní strany budou v zájmu racionálního využívání a ochrany hraničních vod rozvíjet vodohospodářské plánování a bilancování.

(2) Smluvní strany si budou poskytovat pro potřeby vodohospodářského plánování a bilancování nezbytné informace o dosavadním stavu a o plánovaných změnách množství a jakosti hraničních vod. Výběr těchto hraničních vod a rozsah informací bude dohodnut.

(3) Smluvní strany budou pro racionální využívání hraničních vodních toků vypracovávat a uplatňovat jednotnou metodiku společného bilancování vodních zdrojů podle množství a jakosti a jednotnou metodiku dlouhodobého, střednědobého a ročního plánování. Na tomto základě budou smluvní strany vzájemně konzultovat a koordinovat záměry plánů rozvoje vodního hospodářství a spolupracovat při jejich uskutečňování. Smluvní strany mohou dohodnout použití tohoto ustanovení pro další vybrané hraniční vody.

Článek 7

Příprava a provádění vodohospodářských opatření

(1) Příprava vodohospodářských opatření na hraničních vodách vyžaduje předchozího projednání smluvními stranami.

(2) Smluvní strany se budou neprodleně informovat o vodohospodářských opatřeních, která je třeba provést bez předchozího projednání za účelem odvrácení nebo zmírnění následků povodní nebo jiných nebezpečí.

(3) Smluvní strany provádějí vodohospodářská opatření na svých územích zpravidla samy. Je-li třeba provést vodohospodářská opatření na území obou států, dohodnou smluvní strany způsob jejich přípravy a provedení.

(4) Vodohospodářská opatření se provádějí z technických a ekonomických důvodů buď v zájmu obou smluvních stran (společné práce) nebo v zájmu jedné smluvní strany (práce jedné strany), a to jak na území jednoho státu, tak na území obou států.

(5) Příprava, projednávání, provádění, vyúčtování, technická a finanční kontrola vodohospodářských opatření na hraničních vodách se děje podle dohodnutých směrnic.

Článek 8

Náklady a vyúčtování vodohospodářských opatření

(1) Smluvní strany nesou náklady na vodohospodářská opatření svého vlastního zájmu bez ohledu na to, na kterém z obou území je vodohospodářské opatření prováděno.

(2) Náklady na vodohospodářská opatření, prováděná v zájmu obou smluvních stran, nesou smluvní strany v poměru svých zájmů.

(3) Vyrovnání nákladů na vodohospodářská opatření mezi smluvními stranami se provádí in natura pracemi a dodávkami materiálu pro vodohospodářská opatření. Jiný způsob vyrovnání vyžaduje zvláštní dohody.

(4) Vyčíslení, vyúčtování a vyrovnání nákladů na vodohospodářská opatření se děje podle dohodnutých směrnic.

Článek 9

Hydrologická šetření

(1) Smluvní strany budou za účelem zjišťování odtokových poměrů na hraničních vodách zabezpečovat hydrologická, hydrometeorologická a hydrogeologická pozorování a šetření a budou si vyměňovat výsledky. Metody zjišťování a vyhodnocování budou zvlášť dohodnuty.

(2) Kilometrové a hektometrové znaky a vodočty na hraničních vodních tocích budou ve vzájemné dohodě udržovány a podle potřeby doplňovány či obnovovány.

Článek 10

Ochrana před povodněmi a jinými nebezpečími

(1) Smluvní strany zabezpečí, aby byly navzájem co možná nejrychleji podávány zprávy o nebezpečí velké vody, ledů a o jiných nebezpečích, která mohou ovlivnit hraniční vody. Varovná služba se uskutečňuje podle dohodnutých směrnic.

(2) Smluvní strany budou provádět na hraničních vodních tocích odsouhlasená opatření na ochranu proti velkým vodám, ledům a jiným nebezpečím a poskytovat si vzájemnou pomoc.

Článek 11

Ochrana hraničních vod před znečišťováním

(1) Smluvní strany se vynasnaží udržovat v souladu se svými hospodářskými a technickými možnostmi současnou úroveň jakosti hraničních vod, případně provádět opatření k jejímu zlepšení.

(2) Sledování jakosti hraničních vod a hodnocení výsledků, vypracování prognóz vývoje jakosti hraničních vod a vzájemné informování v případech podstatného zhoršení jakosti hraničních vod v důsledku havárií a extrémních situací se děje podle dohodnutých směrnic.

Článek 12

Těžba štěrku, písku a jiných hmot

Smluvní strany mohou po vzájemné dohodě těžit pro svou potřebu a na své náklady štěrk, písek a jiné hmoty z koryta hraničních vodních toků, za předpokladu, že budou dodrženy zásady uvedené v článku 5, a že nedojde k nepříznivému ovlivnění vodohospodářských a jiných poměrů druhé smluvní strany.

Článek 13

Společná komise pro hraniční vody

(1) K projednávání a provádění úkolů vyplývajících z této Dohody se zřizuje Společná komise pro hraniční vody vlády Československé socialistické republiky a vlády Německé demokratické republiky (dále jen „Komise"). Komise je oprávněna sjednávat pro plnění těchto úkolů prováděcí ujednání. Rozhodnutí Komise vyžadují schválení podle ústavních předpisů smluvních stran.

(2) Smluvní strany vysílají do Komise stálé čtyřčlenné delegace, z nichž jmenují vedoucího delegace a jeho zástupce, jejichž jména si vzájemně oznámí diplomatickou cestou.

(3) Činnost Komise je upravena Statutem, který je nedílnou součástí této Dohody (příloha).

Článek 14

Vodoprávní řízení

(1) Vodoprávní řízení o vodohospodářských opatřeních, vyplývajících z této Dohody a o dalších opatřeních na hraničních vodách (dále jen „opatření"), budou zahájena — s výjimkou případů nebezpečí z prodlení — teprve po jejich projednání v Komisi. Vodoprávní řízení, u nichž se dodatečně zjistí, že se spravují touto Dohodou, ukončí se teprve po projednání v Komisi.

(2) Vodoprávní řízení se provádí podle právních předpisů té smluvní strany, na jejímž území se příslušné opatření uskutečňuje.

(3) U opatření, která budou provedena na území obou smluvních stran, udělují vodoprávní povolení příslušné vodohospodářské orgány smluvních stran, každý pro tu část, která bude provedena na jeho státním území. Vodoprávní řízení je třeba provést pokud možno současně a za oboustranné účasti. Přitom je třeba zajistit soulad obsahu obou rozhodnutí.

(4) U opatření prováděných jen na území jedné smluvní strany, jimiž však budou dotčena práva nebo zájmy druhé smluvní strany, provede vodoprávní řízení místně příslušný vodohospodářský orgán. Před rozhodnutím je zapotřebí vyžádat si stanovisko vodohospodářského orgánu druhé smluvní strany. Přitom se použije přiměřeně ustanovení odstavce 3.

(5) Příslušné vodohopodářské orgány smluvních stran mají při vodoprávních řízeních, vyplývajících z provádění této Dohody, právo přímého styku.

(6) Platná vodoprávní povolení na hraničních vodách a jimi založená práva a povinnosti zůstávají touto Dohodou nedotčeny.

Článek 15

Překračování státních hranic

(1) Osoby, které při provádění úkolů a prací, vyplývajících z této Dohody překračují státní hranice, musí být k tomu účelu vybaveny platným průkazem pro překračování státních hranic (dále jen „hraniční průkaz").

(2) Držitelé hraničních průkazů jsou oprávnění překračovat státní hranice na hraničních přechodech i mimo ně v místech, kde je to potřebné k plnění úkolů a prací, které vyplývají z této Dohody.

(3) Podrobnosti o vzorech hraničních průkazů, době jejich platnosti, vzdálenosti pobytu na území druhé smluvní strany od státních hranic a právech i povinnostech držitelů hraničních průkazů, souvisejících s překračováním státních hranic, budou upraveny příslušnými ústředními úřady smluvních stran.

Článek 16

Celní ustanovení

(1) Materiály, stroje, přístroje, pracovní nářadí a dopravní prostředky, potřebné pro provádění prací vyplývajících z této Dohody na území druhé smluvní strany, je možno přepravovat bez povolení a celních poplatků i jiných dávek. Nespotřebované materiály, jakož i stroje, přístroje, pracovní nářadí a dopravní prostředky budou po skončení prací přepraveny zpět.

(2) Celní úlevy pro osoby provádějící práce na území druhé smluvní strany budou, pokud jde o předměty osobní potřeby těchto osob, poskytovány na základě vnitrostátních předpisů a dohod sjednaných mezi smluvními stranami.

Článek 17

Závěrečná ustanovení

(1) Dohoda vstoupí v platnost dnem podpisu. Uzavírá se na dobu deseti let. Její platnost se prodlužuje vždy o dalších pět let, jestliže ji jedna ze smluvních stran šest měsíců před uplynutím příslušné lhůty nevypoví.

(2) Vstupem v platnost této Dohody pozbude platnosti Dohoda mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o úpravě technických a hospodářských otázek hraničních toků ze dne 14. listopadu 1955.

Tato Dohoda byla sepsána v Praze dne 27. února 1974 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho zmocněnci tuto Dohodu podepsali.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Boháč v. r.

Za vládu
Německé demokratické republiky:

Rochlitzer v. r.

PŘÍLOHA

Statut

Společné komise vlády Československé socialistické republiky a vlády Německé demokratické republiky pro hraniční vody

1. Komise zřízená podle článku 13 Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci ve vodním hospodářství na hraničních vodách projednává a plní úkoly vyplývající z této Dohody.
2. Komise může přizvat ke svým jednáním experty. K plnění svých úkolů může zřizovat pracovní skupiny, jakož i rozhodovat o společném plnění úkolů a přímé spolupráci vodohospodářských organizací smluvních stran.
3. Způsob práce Komise stanoví jí vypracovaný jednací řád.
4. Smluvní strany nesou náklady spojené s činností svých delegací v Komisi.
5. Vedoucí delegací mají právo přímého styku. Výsledky jejich jednání budou pojaty do Protokolu nejbližšího jednání Komise.
6. Komise se schází zpravidla jednou za rok. Jednání se konají zásadně střídavě v Československé socialistické republice a Německé demokratické republice. Na žádost vedoucího jedné delegace sejde se Komise do jednoho měsíce k mimořádnému jednání.
7. Jednání Komise svolává a řídí vedoucí delegace té smluvní strany, na jejímž území se má konat jednání.
8. Vedoucí delegací dohodnou v přiměřené době před jednáním jeho pořad, který může být Komisí doplněn nebo pozměněn.
9. Jednání komise je vedeno v jazycích smluvních stran.
10. O jednání Komise se sepisuje Protokol ve dvou vyhotoveních, každé v jazycích smluvních stran.
11. Protokoly vstupují v platnost dnem, kdy si vedoucí delegací oznámí jejich schválení podle ústavních předpisů smluvních stran.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 18 a 19 odst. 1 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-1605/74 ze dne 18. února 1974 **výnos o vydání Změn a doplňků sazebníku daně z obratu platného od 1. ledna 1974** platných jen pro přestavbu velkoobchodních cen podle usnesení vlády ČSSR č. 31/1973.

Uvedený výnos má účinnost dnem vyhlášení a bude publikován ve Finančním zpravodaji. Lze do něj nahlédnout u okresních a krajských finančních správ a ministerstev financí ČSR a SSR.

Federální ministerstvo zemědělství a výživy

vydalo podle § 29 a 61 zákona č. 49/1959 Sb., o jednotných zemědělských družstvech, článku 18 písm. c) ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění zákona č. 125/1970 Sb. a § 2 a 3 zákona č. 37/1972 Sb., o okresních a krajských zemědělských správách, v souladu s usnesením předsednictva vlády ČSSR ze dne 24. 10. 1973, č. 329 a po projednání s příslušnými orgány dne 22. prosince 1973 pod čj. FM 01-183/13/73 **výnos k usměrňování vývoje odměn za práci a poskytování zemědělských výrobků v jednotných zemědělských družstvech.**

Tento výnos zabezpečuje podle podrobnějších zásad, obsažených v jeho první části, soulad mezi objemem prostředků na odměňování a mezi výsledky činnosti družstva, a to diferencovaně podle dosažené úrovně průměrné roční odměny na pracovníka. Ve druhé části upravuje v souladu se Vzorovými stanovami JZD odprodej vybraných zemědělských výrobků členům a pracovníkům družstev.

Přechodná opatření v regulaci vývoje odměn a poskytování zemědělských výrobků v JZD pro rok 1972 a 1973 se tímto výnosem ruší.

Jednotná zemědělská družstva přizpůsobí vlastní stanovy družstva této nové úpravě podle zásad platných pro vypracování a projednání doplňků a změn stanov JZD.

Výnos byl zaslán všem krajským a okresním zemědělským správám, které s ním seznámily všechna jednotná zemědělská družstva. Nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1974. Lze do něj nahlédnout u federálního ministerstva zemědělství a výživy, ministerstva zemědělství a výživy ČSR a ministerstva zemědělství a výživy SSR, u všech krajských a okresních zemědělských správ nebo u Svazu družstevních rolníků. Je též otištěn v resortním Věstníku ministerstva zemědělství a výživy ČSR (v částce 7/1974) a Věstníku ministerstva zemědělství a výživy SSR (v částce 5/1974).

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ze dne 29. prosince 1973 čj. 19 670/73-V/2, **o úpravě platových poměrů uměleckých pracovníků národního podniku Supraphon, gramofonové desky a hudební vydavatelství, Praha.**

Tímto výnosem, který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1974, se ruší výnos ministerstva kultury a informací ze dne 20. dubna 1968 čj. 7016/68, o úpravě platových poměrů uměleckých pracovníků národního podniku Supraphon, gramofonové desky a hudební vydavatelství, Praha, který byl registrován v částce 19/1968 Sb. Do výnosu lze nahlédnout v ministerstvu kultury České socialistické republiky a v národním podniku Supraphon, gramofonové desky a hudební vydavatelství, Praha.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací, **výnos** ze dne 29. prosince 1973 čj. 18 999/73-V/2, **o náhradách uměleckým pracovníkům za používání vlastního šatstva, líčidel, hudebních nástrojů a rekvizit.**

Tímto výnosem, který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1974, se zrušují:

1. výnos ministerstva školství a kultury ze dne 21. prosince 1956 čj. 75 368/56-D II/2, kterým se vydávají směrnice o náhradách uměleckým pracovníkům za používání šatstva, líčidel a hudebních nástrojů, ve znění rozhodnutí ministerstva školství a kultury ze dne 31. srpna 1964 čj. 33 507/64-VE/2 a rozhodnutí ministerstva školství a kultury ze dne 28. dubna 1958 čj. 13 517/58-E I/2 (reg. v částce 31/1966 Sb.);
2. rozhodnutí ministerstva informací a osvěty ze dne 20. února 1952 čj. 9499/52-V/4, o stanovení náhrad artistům za udržování a pořizování kostýmů a rekvizit, ve znění rozhodnutí ministerstva školství a kultury ze dne 2. července 1959 čj. 11 013/59-E I/2 (reg. v částce 31/1966 Sb.);
3. výnos ministerstva školství a kultury ze dne 1. června 1960 čj. 20 889/60-E I/2, kterým se vydávají směrnice o náhradách hudebníkům z povolání za používání hudebních nástrojů, zesilovacích zařízení a notovného, ve znění rozhodnutí ministerstva školství a kultury ze dne 8. července 1963 čj. 28 631/63-VE/2 (reg. v částce 31/1966 Sb.).

Do výnosu lze nahlédnout v ministerstvu kultury České socialistické republiky, v odborech kultury KNV a Národního výboru hlav. města Prahy, ve všech divadlech, státních symfonických orchestrech, Československém státním souboru písní a tanců a v Československých cirkusech a varieté.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** (ze dne 29. 12. 1973, č. j. 19 330/73) **o zřízení chráněného naleziště „Zábřežské louky“**, a to k ochraně rašelinných luk s význačnými mokřadními společenstvy rostlin, posledních na Hlučínsku.

Výnos spolu s podmínkami k ochraně chráněného naleziště jsou uloženy u Okresního národního výboru v Opavě, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Ostravě a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** (ze dne 22. února 1974, č. j. 3400/74) **o zřízení státní přírodní rezervace „Tetínské skály“**, a to k ochraně zbytků skalních stepí s původním druhovým složením vegetačního krytu a lomových odkryvů skalního podloží.

Výnos spolu s podmínkami k ochraně státní přírodní rezervace jsou uloženy u Okresního národního výboru v Berouně, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského krajského národního výboru v Praze 5 a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** (ze dne 22. února 1974, č. j. 3602/74) **o zřízení státní přírodní rezervace „Lipina“**, a to k ochraně původní lipové doubravy, typické pro teplejší polohy Českomoravské vrchoviny.

Výnos o zřízení státní přírodní rezervace, podmínky k její ochraně, jakož i mapy jsou uloženy u Okresního národního výboru v Jindřichově Hradci, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Českých Budějovicích a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** (ze dne 22. února 1974, čj. 3603/74) **o zřízení státní přírodní rezervace „Dědovické stráně“**, a to k ochraně přirozených lesních společenstev habrových doubrav.

Výnos spolu s podmínkami k ochraně státní přírodní rezervace jsou uloženy u Okresního národního výboru v Písku, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Českých Budějovicích a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** (ze dne 22. února 1974, čj. 3604/74) **o zřízení státní přírodní rezervace „Fabián“**, a to k ochraně typické smíšené podhorské bučiny v Novobystřické pahorkatině.

Výnos spolu s podmínkami k ochraně státní přírodní rezervace, jakož i mapy jsou uloženy u Okresního národního výboru v Jindřichově Hradci, u Krajského střediska Státní památkové péče a ochrany přírody v Českých Budějovicích a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** (ze dne 22. února 1974, čj. 3605/74) **o zřízení chráněného naleziště „Ostrolovský Újezd“**, a to k ochraně rostlinných společenstev s bledulí jarní (Leucojum vernum).

Výnos spolu s podmínkami k ochraně chráněného naleziště, jakož i mapy jsou uloženy u Okresního národního výboru v Českých Budějovicích, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Českých Budějovicích a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** (ze dne 22. února 1974, čj. 3606/74) **o zřízení státní přírodní rezervace „Krkavčina“**, a to k ochraně reliktního boru na silikátovém podloží, s výskytem medvědice léčivé (Arctostaphyles uva-ursi).

Výnos spolu s podmínkami k ochraně státní přírodní rezervace, jakož i mapy jsou uloženy u Okresního národního výboru v Písku, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Českých Budějovicích a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo stavebnictví České socialistické republiky

oznámilo, že vydalo

1. v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ústředním výborem Českého odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a ve výrobě stavebních hmot podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev,

   a) **výnos** ze dne 19. března 1971, **kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva stavebnictví ze dne 20. prosince 1966 o mzdové preferenci pracovníků ve stavební výrobě.**

      Výnos nabyl účinnosti dnem 19. března 1971 a byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 7/1971);

   b) **výnos** ze dne 17. června 1971, **kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva stavebnictví ze dne 30. listopadu 1966 SZ: 344.5/200-EP 1-1966 o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků v podnicích stavební výroby řízených ministerstvem stavebnictví nebo národními výbory a v podnicích průmyslové výroby řízených ministerstvem stavebnictví.**

      Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1971 a byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 13/1971);

   c) **výnos** ze dne 15. července 1971, **kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva stavebnictví ze dne 30. listopadu 1966 SZ: 344.5/200-EP 1-1966 o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků v podnicích stavební výroby řízených ministerstvem stavebnictví nebo národními výbory a v podnicích průmyslové výroby řízených ministerstvem stavebnictví.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1971 a byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 15/1971); oprava výnosu byla provedena v částce 4/1974 téhož Zpravodaje;

d) **výnos č. 2** ze dne 31. března 1972, **kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva stavebnictví ze dne 30. listopadu 1966 SZ: 344.5/200-EP 1-1966 o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků v podnicích stavební výroby řízených ministerstvem stavebnictví nebo národními výbory a podnicích průmyslové výroby řízených ministerstvem stavebnictví, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1972 a byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 9/1972);

2. v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ústředním výborem Českého odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a ve výrobě stavebních hmot

a) podle § 239 zákoníku práce **výnos č. 1** ze dne 15. února 1972, **kterým se stanoví podmínky pro uzavírání dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.**

Výnos se vztahuje na uzavírání dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr organizacemi v působnosti ministerstva stavebnictví ČSR a organizacemi stavební výroby řízenými národními výbory na území České socialistické republiky a na udělování souhlasu pracovníkům těchto organizací k dohodám uzavíraným s jinými organizacemi.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. března 1972 a byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 4—5/1972);

b) podle § 23 zákoníku práce a podle § 40 odst. 4 vládního nařízení č. 66/1965 Sb., ve znění vládního nařízení č. 60/1970 Sb., **směrnice č. 1** ze dne 18. dubna 1972 **pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků a stejnokrojů a pro vybavování společenských zařízení a vybavování učňů.**

Směrnice se vztahují na organizace v působnosti ministerstva stavebnictví ČSR a na organizace stavební výroby řízené národními výbory na území České socialistické republiky.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. července 1972 a zrušují se jimi směrnice ministerstva stavebnictví ze dne 19. prosince 1967 (č. 1/1968 Zpravodaj ministerstva stavebnictví) pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků a stejnokrojů a pro vybavení společenských zařízení (reg. v částce 10/1968 Sb.) včetně seznamu povolání (prací) a seznamu vybavení společenských zařízení, které jsou jejich přílohami.

Směrnice byly uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 9/1972) a tvoří včetně příloh obsah samostatné publikace, kterou vydal Ústav racionalizace ve stavebnictví — vydavatelství v Praze 9-Vysočany, Novovysočanská ul. proviz. č. 85;

3. v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce **výnos č. 1** ze dne 27. června 1973 **o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích v působnosti ministerstva stavebnictví České socialistické republiky a organizacích stavební výroby, řízených národními výbory v České socialistické republice.**

Výnos se vztahuje na technickohospodářské pracovníky v organizacích se sídlem na území České socialistické republiky, které jsou v působnosti ministerstva stavebnictví ČSR, a na pracovníky v organizacích stavební výroby řízených národními výbory v České socialistické republice, ve kterých se na základě rozhodnutí ministerstva stavebnictví ČSR uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR ze dne 3. května 1973 č. 128 ke zhodnocení ověřování a k dalšímu postupu racionalizace práce a mzdových soustav.

Výnos nabývá účinnosti v jednotlivých organizacích dnem, který určí ministerstvo stavebnictví ČSR.

Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti

— výnos ministerstva stavebnictví SZ. 344.5/200-EP 1-1966 ze dne 30 listopadu 1966, o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků v podnicích stavební výroby řízených ministerstvem stavebnictví nebo národními výbory a v podnicích průmyslové výroby řízených ministerstvem stavebnictví (reg. v částce 8/1967 Sb.), a jej měnící a doplňující výnos ministerstva stavebnictví ze dne 9. září 1968 č. 6 (reg. v částce 49/1968 Sb.), výnos ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 17. června 1971, výnos ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 15. července 1971 a výnos č. 2 ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 31. března 1972

— výnos ministerstva stavebnictví SZ. 344.5/10-EP 1-1968 ze dne 8. ledna 1968 o úpravě platových poměrů pracovníků strojních početních stanic (reg. v částce 10/1968 Sb.)

— výnos ministerstva stavebnictví ze dne 10. září 1968 č. 7 o úpravě mzdových podmínek pracovníků na výstavbě pražské podzemní dráhy (reg. v částce 49/1968 Sb.)

— opatření ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 4. května 1969 SZ. 344/2/OŘ 3/69 k provedení výnosu ministerstva práce a sociálních věcí ČSR ze dne 20. března 1969 o změně platových tarifů pro technické pracovníky strojních početních stanic

— výnos ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 28. února 1969 SZ. 340.1/19-EP 1-1969 o úpravě mzdových tarifů pro pracovníky pracující na komplexní bytové výstavbě (reg. v částce 15/1970 Sb.)

— výnos ministerstva stavebnictví ČSR SZ. 340/120/OEP-1/71 ze dne 1. prosince 1971, o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích ověřujících zásady racionalizace soustav základních mezd, a jej měnící a doplňující opatření téhož ministerstva SZ. 340/43/OEP-1/72 ze dne 2. března 1972

— ustanovení § 5 odst. 1 (věta druhá) vyhlášky č. 132/1967 Sb., o odměňování a hmotném zabezpečení mladistvých nastupujících po skončení povinné školní docházky přímo do pracovního procesu

— vyhláška č. 111/1968 Sb., o úpravě výše příplatků za práci v nočních směnách

— vyhláška č. 200/1968 Sb., o mzdovém zvýhodnění práce o sobotách a nedělích

— výnos ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky ze dne 20. března 1969 (čj. V/1-7306/1-28. 2. 69) o změně platových tarifů pro technické pracovníky strojních početních stanic (reg. v částce 15/1969 Sb.).

Výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 12/1973) a tvoří včetně všech příloh obsah samostatné publikace, kterou vydal Ústav racionalizace ve stavebnictví — vydavatelství v Praze 9 - Vysočany, Novovysočanská ul. proviz. č. 85. Oprava výnosu byla provedena v částce 6/1974 téhož Zpravodaje;

4. v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce **výnos** č. 2 ze dne 27. června 1973 **o odměňování dělníků v organizacích stavební výroby v působnosti ministerstva stavebnictví České socialistické republiky.**

Výnos se vztahuje na dělníky, řidiče a závozníky silničních motorových vozidel, hlídače, vrátné a členy závodních stráží v organizacích stavební výroby se sídlem na území České socialistické republiky, které jsou v působnosti ministerstva stavebnictví ČSR, ve kterých se na základě rozhodnutí tohoto ministerstva uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR ze dne 3. května 1973 č. 128 ke zhodnocení ověřování a dalšímu postupu racionalizace práce a mzdových soustav.

Výnos nabývá účinnosti v jednotlivých organizacích dnem, který určí ministerstvo stavebnictví ČSR.

Pro dělníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti

— výnos ministerstva stavebnictví ze dne 20. prosince 1966 č. 25 o úpravě mzdových podmínek dělníků v podnicích stavební výroby (reg. v částce 8/1967) včetně doplňujících výnosů k tomuto výnosu

— výnos ministerstva stavebnictví ze dne 20. prosince 1966 č. 27 o používání tarifních kvalifikačních katalogů a přiznávání kvalifikačních tříd (reg. v částce 8/1967 Sb.)

— výnos ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 28. února 1969 SZ. 340.1/19-EP 1-1969 o úpravě mzdových tarifů pro pracovníky pracující na komplexní bytové výstavbě (reg. v částce 15/1970 Sb.)

— výnos ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 1. prosince 1971 SZ: 340/160/OEP-1/71, o odměňování dělníků v organizacích stavební výroby ověřujících zásady racionalizace soustav základních mezd, ve znění výnosu téhož ministerstva ze dne 27. dubna 1972 SZ. 340/81/OEP-1/72

— výnos ministerstva stavebnictví ze dne 20. prosince 1966 č. 30 o odměňování řidičů silničních motorových vozidel a závozníků (reg. v částce 8/1967 Sb.)

— výnos ministerstva stavebnictví ze dne 27. prosince 1968 SZ. 344.2/19-EP 1-1968 o odměňování řidičů silničních motorových vozidel a závozníků (reg. v částce 1/1969 Sb.)

— výnos ministerstva stavebnictví ze dne 20. prosince 1966 č. 28 o odměňování dělníků vysílaných na práce do zahraničí (reg. v částce 8/1967 Sb.)

— výnos ministerstva stavebnictví ze dne 10. září 1968 č. 7 o úpravě mzdových podmínek pracovníků na výstavbě pražské podzemní dráhy (reg. v částce 49/1968 Sb.)

— vyhláška č. 103/1968 Sb., o mzdových podmínkách členů závodních stráží, hlídačů, vrátných a pracovníků závodní požární ochrany, pokud se týká členů závodních stráží, hlídačů a vrátných

— vyhláška č. 111/1968 Sb., o úpravě výše příplatku za práci v nočních směnách

— vyhláška č. 200/1968 Sb., o mzdovém zvýhodnění práce o sobotách a nedělích

— výnos ministerstva dopravy ze dne 19. prosince 1968 o úpravě mzdových podmínek řidičů silničních motorových vozidel, tramvají a trolejbusů, závozníků, průvodčích a výhybkářů městských dopravních podniků v organizacích v oboru působnosti ministerstva dopravy (č. 1 Věstníku ministerstva dopravy, reg. v částce 1/1969 Sb.) s výjimkou přílohy č. 2

— výnos ministerstva práce a sociálních věcí ČSR ze dne 19. února 1969 o odměňování řidičů silničních motorových vozidel, závozníků a průvodčích autobusů (reg. v částce 11/1969 Sb.)

— výnos ministerstva výstavby ze dne 1. září 1962 č. 82, kterým se vyhlašuje platnost Odvětvové metodiky normování výkonu ve stavebnictví

— směrnice ministerstva výstavby ze dne 6. června 1961 č. 61 o tvorbě a používání sdružených operativních norem v odvětví stavební výroby.

Výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 14—17/1973); oprava výnosu byla provedena v částce 24/1973 téhož Zpravodaje.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ostatními zúčastněnými ústředními orgány ČSR podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), **směrnice** ze dne 18. března 1974 čj. 10 259/74-210, **jimiž se mění a doplňují směrnice** ministerstva školství ČSR ze dne 8. dubna 1970 čj. 14 550/70-II/3a, **o přijímání ke studiu na školách poskytujících střední a vyšší vzdělání** (uveřejněné ve Věstníku MŠ a MK ČSR, roč. 1970, str. 21, registrované v částce 10/1970 Sb.), ve znění směrnic ze dne 2. dubna 1971 čj. 10 804/71-213 (uveřejněných ve Věstníku MŠ a MK ČSR, roč. 1971, str. 37 a registrovaných v částce 9/1971 Sb.), směrnic ze dne 18. února 1972 čj. 7914/72-213 (uveřejněných ve Věstníku MŠ a MK ČSR, roč. 1972, str. 34 a registrovaných v částce 6/1972 Sb.).

Upouští se od podmínky předběžné praxe při přijetí do 1. ročníku středních lesnických škol; upouští se od zkoušek z profilujících předmětů; zakotvuje se zvláštní ustanovení o uchazečích, kteří jsou autory objevu nebo významného vynálezu nebo významného zlepšovacího vzoru [§ 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 84/1972 Sb.].

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. dubna 1974; jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, sešit 3/1974 a lze do nich nahlédnout na ministerstvu školství ČSR a odborech školství KNV.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ostatními zúčastněnými ústředními orgány ČSR podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), **výnos** ze dne 18. března 1974 čj. 10 258/74-210, **jímž se mění výnos** ministerstva školství ČSR ze dne 30. listopadu 1972 čj. 29 299/72-213, **kterým se stanoví termíny přijímacího řízení ke studiu na školách poskytujících střední a vyšší vzdělání** (uveřejněný ve Věstníku MŠ a MK ČSR roč. 1972, str. 197 a registrovaný v částce 30/1972 Sb.).

Výnos jednotně stanoví termíny konání přijímacích zkoušek na všech školách poskytujících střední a vyšší vzdělání.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1974; je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, sešit 3/1974, do kterého lze nahlédnout na ministerstvu školství ČSR a odborech školství KNV.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 18. března 1974 čj. 10 260/74-210, **jímž se mění a doplňuje výnos** ministerstva školství ČSR **o stanovení termínů maturitních zkoušek a termínů závěrečných zkoušek** ze dne 13. dubna 1972 čj. 12 199/72-213, publikovaný ve Věstníku MŠ a MK ČSR 1972, str. 53 a registrovaný v částce 7/1972 Sb.

Výnosem se stanoví termíny písemných a ústních maturitních zkoušek na internátních středních školách pro pracující.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1974; je uveřejněn v sešitě č. 3/1974 Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR a lze do něj nahlédnout ve školách, v odborech školství okresních a krajských národních výborů, popřípadě na ministerstvu školství ČSR.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo **směrnici** ze dne 18. března 1974 čj. 10 261/74-210, **kterou se doplňují směrnice** ministerstva školství ČSR **pro maturitní zkoušky na školách poskytujících úplné střední vzdělání** ze dne 5. dubna 1971 čj. 10 802/71-213, publikované ve Věstníku MŠ a MK ČSR 1971, str. 42, registrované v částce 9/1971 Sb., ve znění směrnic ze dne 13. dubna 1972 čj. 12 661/72-213, které byly publikovány ve Věstníku MŠ a MK ČSR 1972, str. 55 a registrovány v částce 7/1972 Sb.

Směrnicí se stanoví maturitní předměty pro maturitní zkoušky na nově zavedených internátních středních školách pro pracující.

Směrnice nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1974; je uveřejněna v sešitě č. 3/1974 Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR a lze do ní nahlédnout ve školách, v odborech školství okresních a krajských národních výborů, popřípadě na ministerstvu školství ČSR.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo **směrnice pro pedagogické kursy technickohospodářských pracovníků školních hospodářství zemědělského a lesnického školství na vysokých školách zemědělských** ze dne 29. března 1974 čj. 11 448/74-30.

Směrnice upravují zřizování pedagogických kursů, jejich rozsah, přijímací podmínky uchazečů o studium, zkoušky a ukončení studia.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. května 1974; jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, sešit č. 4/1974 a lze do nich nahlédnout ve školách a výchovných zařízeních, v odborech školství okresních a krajských národních výborů, popřípadě na ministerstvu školství ČSR.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že

dne 28. listopadu 1973 byla v Moskvě podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o spolupráci při výstavbě Kijembajevského kombinátu na těžbu a zpracování osinku;

dne 21. prosince 1973 byl v Moskvě podepsán Protokol č. 4 k Dohodě o výměně zboží a platech mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik na období 1971—1975.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 5. prosince 1973 byl podepsán Protokol k Obchodní a platební dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Indií ze dne 31. října 1969.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že výměnou dopisů ze dne 12. prosince 1973 byla prodloužena platnost Čtvrtého protokolu ze dne 5. prosince 1972 k Dlouhodobé dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé spolkové republiky ze dne 17. prosince 1970 o výměně zboží a o kooperaci v hospodářské a vědeckotechnické oblasti do 31. prosince 1974.

Tímto se ruší oznámení federálního ministerstva zahraničních věcí uvedené v částce 2, ročník 1974 Sbírky zákonů, otištěné jako třetí v pořadí na straně 63.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 10. prosince 1973 byl v Madridu podepsán Protokol 1974 k Dlouhodobé dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Španělska o obchodních stycích. Protokol vstoupil na základě svého článku VII v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1974.

Vydavatel Federální statistický úřad – **Redakce** 118 16 Praha 1 Malá Strana Tržiště 9 telefon 53 38 41 až 49 – **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů n. p. 118 16 Praha 1 Malá Strana Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČÚD č. 1846/22/71 a SÚO č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 – **Roční předplatné činí 68,– Kčs a vybírá se v I. čtvrtletí** – Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí nejpozději 10 dnů před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen doručené do 15 dnů po vydání reklamované částky. – **Účet pro předplatné** SBČs Praha 1 – účet č. 10 11 03/8 1 – Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313-348 Be 55 — **Tiskne:** Státní tiskárna n. p., závod 1, Praha 1 Malá Strana, Karmelitská 8. **Dohlédací pošta — Praha 07**